

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Özdemir Asaf

Benden Sonra Mutluluk

ŞİİRLER

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

BENDEN SONRA MUTLULUK

Özdemir Asaf (Ankara, 11 Haziran 1923 – İstanbul, 28 Ocak 1981) Danıştay Üyesi Mehmet Asaf'ın oğludur. Babasını kaybettiği yıl (1930) Galatasaray Lisesi'nin ilk kısmına girdi. 1934 yılındaki Soyadı Kanunu'yla 'Arun' soyadını aldı. 1941 yılında on birinci sınıfta, bir ek ara sınavla Kabataş Erkek Lisesi'ne geçip 1942 yılında mezun oldu. İki yıl İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ne, üçüncü sınıfa kadar İktisat Fakültesi'ne devam etti, o dönemde iki yıl olan Gazetecilik Enstitüsü'nün birinci sınıfını okudu.

İlk yazısı 1939 yılında *Servetifünun-Uyanış* dergisinde çıktı. Şiir, yazı ve çevirilerini *Amaç, Büyük Doğu, Dost, Edebiyat Dünyası, Kaynak, Küçük Dergi, Seçilmiş Hikâyeler, Servetifünun-Uyanış, Şadırvan, Türkçe, Türk Dili, Varlık, Yeditepe, Yenilik, Yirminci Asır* gibi dergilerde ve *Vatan* gazetesinin sanat sayfalarında yayımladı. *Zaman* ve *Tanin* gazetelerinde çalıştı, çeviriler yaptı. Bir süre sigorta prodüktörü olarak çalıştı. 1951'de Sanat Basımevi'ni kurarak matbaacılığa başladı ve kitaplarını 'Yuvarlak Masa Yayınları' adı altında yayımladı. 1972 yılında Bebek'te "Şimdi" isimli Biblio, Bar, Restoran açtı, yaşamının kalan süresinde mekânında sanatçı dostlarını ve her yaştan, her meslekten insanı ağırladı.

Özdemir Asaf, şiirlerinin özü ve sesiyle, dönemlerin ve akımların ötesinde, çağdaş Türk şiirinin en özgün isimlerinden biridir.

Yapıtları:

Şiir: *Dünya Kaçtı Gözüme* (1955), *Sen Sen Sen* (1956), *Bir Kapı Önünde* (1957), *Yumuşaklıklar Değil* (1962), *Nasılsın* (1970), *Çiçekleri Yemeyin*, (1975), *Yalnızlık Paylaşılmaz* (1978), *Benden Sonra Mutluluk* (1984) **Etika:** *Yuvarlağın Köşeleri* (1961), *Yuvarlağın Köşeleri II* (1986) **Öykü:** *Dün Yağmur Yağacak* (1987) **Otokopi, Deneme:** *Özdemir Asaf'ça* (1988) **Çeviri:** *Reading Zindanı Balladı* - Oscar Wilde (1968).

*Özdemir Asaf'ın
YKY'deki kitapları:*

Çiçek Senfonisi (2008)
Kırılmadık Bir Şey Kalmadı (2009)
Dokuza Kadar On (2010)
Benden Sonra Mutluluk (2010)
Sen Bana Bakma, Ben Senin Baktığın Yönde Olurum –
Kendi Sesinden Şiirler (2012)
Yalnızlık Paylaşılmaz (2014)
Lavinia – Aşk Şiirleri (2015)
Yalnızlık Paylaşılmaz – özel baskı (2016)

Doğan Kardeş:
Dokuza Kadar On - Seçme Şiirler (2010)

ÖZDEMİR ASAF

Benden Sonra Mutluluk

Şiir

YAPI KREDİ YAYINLARI

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Yapı Kredi Yayınları - 3205
Şiir - 280

Benden Sonra Mutluluk / Özdemir Asaf

Kitap editörü: Tamer Erdoğan
Düzeltili: Filiz Özkan

Kapak tasarımı: Nahide Dikel

Baskı: Mega Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş.
Cihangir Mah. Güvercin Cad. No: 3/1 Baha İş Merkezi
A Blok Kat: 2 34310 Haramidere / İstanbul
Telefon: (0 212) 412 17 00
Sertifika No: 44452

YKY'de 1. baskı: İstanbul, Ekim 2010
15. baskı: İstanbul, Mart 2020
ISBN 978-975-08-1881-3

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş., 2015
Sertifika No: 44719

Bütün yayın hakları saklıdır.

Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.
İstiklal Caddesi No: 161 Beyoğlu 34433 İstanbul
Telefon: (0212) 252 47 00 Faks: (0212) 293 07 23
<http://www.ykykultur.com.tr>
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
facebook.com/yapikrediyayinlari
twitter.com/YKYHaber
instagram.com/yapikrediyayinlari

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık
PEN International Publishers Circle üyesidir.

İçindekiler

11 • Özdemir Asaf İçin Kısa Bir Giriş

Kendi Eliyle Yayına Hazırladıkları

- 17 • Kelebek
- 18 • Arayış
- 19 • Sanki İki
- 20 • Her Yeni Yaş İçindir
- 21 • Horgörü
- 22 • Salıncak
- 23 • Şair
- 24 • ıslık
- 24 • Küçük Ev
- 25 • Perde Başkalarıdır
- 26 • Buruşuk
- 28 • Aş
- 29 • Karmaşık Doğru
- 30 • Yoz Şarkılar Önerisi
- 31 • Heykel Yazısı
- 32 • Bordro
- 33 • Şeytan Üzerine...
- 34 • Sevi Anıtı
- 35 • Biliyordum
- 36 • Biraz Sonra
- 36 • Daha
- 37 • O Vardı
- 37 • Bir de

- 38 • İlginç
- 38 • Bir Perde
- 39 • Ellerin Öyküsü
- 39 • Sınırlar
- 40 • Doğanın Sözcükleri
- 41 • Kedi idi Adı
- 42 • Sen-Sin
- 44 • Artık

Epigramlar

- 47 • İçin İçin
- 47 • Bir Çocuk Doğdu
- 48 • Cak
- 49 • Aşk, Varlığında,
Yokluğunda
- 49 • Özellikle
- 50 • İki Yol Gider Doğuya
- 50 • Açlık, Telekslerde Bir
Satırda
- 50 • İki Yol Gider Aşka
- 51 • Gazetelerde Çıktı
Resmimiz
- 51 • Sus Yolunda
- 51 • Belki
- 52 • Biraz Daha Çaba
- 54 • Başlamalar
- 58 • Benden Sonra
Mutluluk

- 58 • Nerede İki Sevişen Varsa
- 59 • Denizde Balık Adam
- 59 • Buralardan Oralara
Gidilir
- 60 • Yetersiz İyi Niyet
- 60 • Halka Karşı Çıkma
- 61 • Güm
- 61 • Uyanmalı
- 62 • Biz Belki İnsanlarız
- 62 • Dinciler
- 63 • Mit
- 63 • Düzelecek Dediler
- 63 • Eşek Önde Ben Arkada
- 64 • Masal Değil
- 65 • Ellerinizde Sevmek
Dövizleri
- 65 • Seçim
- 65 • Siz Ata Hiç Bindiniz mi
- 66 • Geceye Boyarmış Bu
Gecekondu
- 66 • Yıkayıcı Değilim

Taşlamalar

- 69 • Virgül
- 69 • Taşlama
- 69 • Hava Yok
- 70 • Parodi
- 71 • Güzellik Geride Kaldı
- 72 • Ne Rezalet
- 74 • Taşlama
- 75 • Altı Taş
- 76 • Sigara
- 76 • Taşlama
- 77 • Düdüklü Tencere
- 77 • Taşlama
- 78 • Kuşlar ve Avcılar
- 80 • Daava
- 81 • Taşlama

- 83 • Azarlamalar
- 83 • Taşlama
- 84 • Parodi
- 84 • 45 Yaşında
- 85 • Sevimsiz
- 86 • Kanto

Adlı Şiirler

- 89 • Başka-Kendilerimiz ile
Kendi-Başkalarımız
- 93 • Kilit
- 95 • Çocukçada Ben Varım
- 96 • Övgü Yergi
- 97 • Çok
- 97 • Ağlamak
- 98 • Türkü
- 98 • Kızdım da Yazdım
- 99 • Merdiven
- 99 • Diktatoriat İçin
- 100 • Öğüt
- 100 • Ölümün Sistematiki
- 101 • Taşınmak
- 102 • Pencereden
- 103 • Saklamak Aldatmak
Demektir
- 105 • Yalnızlık Paylaşılmaz
- 106 • Yalnız'ın Durumları
- 107 • Yalnız'ın Durumları
- 108 • Çalıntı
- 109 • Uçurtma
- 110 • Şiirsel Siberetik
- 111 • Album
- 112 • Saçmalamaya Övgü
- 113 • Oynamak
- 114 • Maltepe-Kartal-Pendik
- 114 • Şapkalı Adam
- 115 • Yolun Köyü
- 117 • Köyün Yolu

- 118 • Perde
- 121 • Bir İçin
- 121 • Sanat
- 122 • Uyanmak
- 124 • İlk Yerimizden
Yerimizi Arandık
- 127 • Bizim Şarkılar
- 128 • Orta Meselesi
- 131 • Shakespeare'den
Shakespeare'e
- 132 • Yaşayan Ölüm
- 133 • Yaşayan Ölüm
- 134 • Sonuç
- 135 • Bir Monolog
- 136 • Ozanca
- 137 • Öylesine Bir Masal ki
- 139 • Baraj'ın Öyküsü
- 141 • Mal Üstüne Çeşitleme
- 143 • Diyen Diyene
- 146 • Ondandır
- 147 • O Hep Yabancı Olmak
- 149 • Islık
- 150 • Çocuklara
- 150 • Han
- 151 • Durum
- 151 • Mitik
- 152 • Oyunlar
- 152 • Çan
- 153 • Düz-Yazı Gibi
- 153 • Do
- 154 • Sanatın Adı
- 154 • Noktalar
- 155 • Bir Bildiği Var
- 158 • Hep
- 159 • Bu Kimdir 1
- 159 • Bu Kimdir 2
- 159 • Bu Kimdir 3
- 160 • Bu Kimdir 4
- 160 • Bu Kimdir 5
- 160 • Bu Kimdir 6
- 161 • Hıçkırık
- 161 • Adalet
- 162 • O
- 162 • Ad
- 163 • Sandalye Sokağı
- 163 • Bağlaç
- 164 • Kişiye Özel
- 165 • Sürüsüne Bereket
- 165 • Denklem
- 166 • Bıkmak
- 166 • Alternatif
- 167 • Çiçek
- 167 • Çiçek Kullanmak
- 167 • Söz
- 168 • Onu
- 168 • Non Etik
- 169 • Çiçekler Neden Solar
- 170 • Dağlar Üstüne
Çeşitleme
- 170 • Bir Rüzgâr
- 171 • Şunsuz
- 172 • Kürsüden
- 172 • İkilem
- 173 • Eksi
- 173 • Susmak
- 174 • Ana
- 174 • Kamp
- 175 • İnsan
- 175 • İdi
- 176 • Suçlu Kim
- 177 • Eveleme Develme
- 178 • Ağanın Mezarları
- 180 • Sıcağı Sıcağına
- 182 • Kalın İstasyonu
- 183 • Bir Baş Bir Berber
- 183 • Sevmem-Severim

184 • Hep
 184 • Bir Gün
 184 • Değil
 185 • Bir
 185 • İki
 185 • Üç
 186 • O Gün
 186 • Birdenbire
 187 • Şenlik
 187 • Belge
 188 • Gel de Gel
 189 • Yangı
 189 • Şimşir
 190 • Duygusal
 190 • Bir Nedenle
 191 • Hız Konusu
 191 • Amma
 192 • Kasa Masa
 193 • Korur
 194 • Türkçe
 194 • İzin
 195 • Nereden Nereye
 195 • Açı
 196 • Yüzde Yüz
 197 • Dır
 197 • Sevda
 198 • Darı
 198 • Acı Şarkı
 199 • İyi misin
 199 • Grev Rubaisi
 200 • Ajaxi
 200 • En
 201 • "Dinle Beyden"
 201 • Biter Bitmez
 202 • Gün'den
 202 • Olgun'dan
 202 • Sorumlu
 203 • Gönül
 203 • Bir Bütün-Bir Yarım

204 • Kuşkonmaz
 205 • Tamam
 205 • Göz-Ses-Söz
 206 • Madalya
 206 • Olgunluk
 207 • 1980'den
 207 • Giz
 208 • Anla
 208 • Tören
 209 • Düşündün mü?
 209 • Sen-San
 210 • Gülmek Önemli Bir
 Konu Değildir
 211 • Dilek
 211 • İçin
 211 • Ben Sana
 212 • Ozanların Ölümü
 214 • Korkmak

Adsız Şiirler

217 • Ben Size Ne Yaptım
 218 • Şairlerden
 218 • Ben Bir Adam Tanıdım
 218 • Onu Düşünen'leri
 Bilmem
 219 • Sağıma Bakıyorum
 219 • Ben Bir Şey
 Düşünüyordum
 220 • Sevmek Bir Karşıya
 Uzanmaksa
 220 • Seni Düşünürken
 220 • Öğrendiklerimin
 Çoğunu
 221 • Amma da Kavgalar
 Ederdik
 221 • Susmak
 221 • Borular, Borular
 222 • Bir Gemi Geçer
 223 • Bana İyi ile Güzel'i
 223 • Biri İkiye Bölersen

- 224 • Geminin Olumsuz
Gidişinden
- 225 • Ben Geceleri
Yağmurlarda
- 225 • Seviyorum Eşit
- 226 • O Terazidir
- 227 • Yanımdaydı
- 227 • Bazı Yüzlere Başkaları
Yazılmıştır
- 228 • Baktım
- 228 • Ellerin Kirlenir
- 229 • Bekledim, Bekledim
- 229 • Oyunbazlar
- 230 • İyisi mi Yat Uyu
- 230 • Sözcükler Yan-Yana
- 230 • Benim Sevdığım
- 231 • Zaman Her Zaman
Geçti
- 231 • Bir Yırtığa Yama İçin
- 232 • Anılar
- 233 • Birisi Öbürünü
Unutabilir
- 234 • Bir Ömür Boyu
- 234 • Ben İndim Taşıt Gitti
- 234 • Ben Yaşamlarımdan
Uyandırıyorum
- 235 • Sait Faik Senin Kalbin
- 235 • Ben Her Şeyi
Bileceğimi Bilirim de
- 236 • Orman'ın Bireyi Ağaç
- 236 • Ahmaklığa Alın-Yazısı
Demek
- 237 • Yanlışlık İkidir
- 237 • Deyelim ki
- 238 • Mermer Ölü Bir Taştır
- 239 • Bir İki Gibi Olduğunda
- 240 • Benim Gücümdür
Bunları Saran
- 241 • Korunun Ağaçları
- 241 • Öldürüm Tarihinde İlk
Olarak
- 242 • İki Olay Var ki
- 242 • Gelecek'in Sözlüğünde
- 243 • İnsanlar Hamam Yapar
- 244 • Açacak Ah Açacak
- 245 • Sen At mısın
- 245 • Bir Duvar Yapsalar
- 246 • Bunlar Çalmasını da
Bilmezdi
- 246 • Çalmanın Bir Yüzü
- 246 • Çala Çala Biter Kasa
- 247 • Çal Bakalım
- 247 • Çalmanın Bir Yüzü
- 247 • Bu Şarkılar Gözlerin
- 248 • Kim Sana Yalnızlığını
Sevme Derse
- 249 • Ağlama
- 250 • Yazdım
- 250 • Bundan Böyle
Erişemezler
- 251 • 4de Bir Rüzgâr Çıkar
- 251 • Benim Gibi
Düşünürmüş Bana
- 251 • Ölülerim Çoğalıyor
- 252 • Sıcak Geliyor Olmalı
Doğumlarda
- 253 • Sen ki Aldandın
- 253 • Senden Esen
- 254 • Ölümü Erteleyen
Olaylar
- 254 • Bu Şarkılar Çalınmasın
- 254 • Kalemini Ver Dediler
Önce
- 255 • Biz Eksi Anamlardan
- 255 • Unuttuklarımı Bulsam
- 255 • Üç A Var(dı)
- 256 • Ben Sana Kafa
Vermiştim

- 256 • Ben Bir Şey
Anlatacaktım
- 257 • Yeniden Durmayı
Öğren
- 257 • Ben Bağırıyorum
- 258 • Ben Söz Ederim
- 258 • Sen Hep
- 259 • Sıfırdan Otuz Altı
Buçuğa
- 259 • Benim Şiirlerim Vardı
- 260 • Ben Yaptım, Gördünüz
- 260 • Bana Vermek İstediniz
- 260 • Bu Taş Bana Düşmedi
- 261 • Senin Yokluğun
- 262 • Sen Fena Yolcusun
- 262 • Telefon Rehberine
Bakmasını Bilmeyor
- 263 • Bura Oraya Uzak
- 263 • Gelmesen Önemli Değil
- 263 • Ben de Gittim
Düşünmeden
- 264 • Bendeki Benle Bendeki
Senin Orantısı
- 264 • Bir Sen Varsın Sendeki
- 264 • Giden Adını Bilir
- 264 • Yolculuk Zor Bir Öykü
- 265 • En Unutulmayacak Bir
Yalan'ı
- 265 • Ya Bu An Gitsin
- 265 • Objektif Ölü Bir Gözdür
- 265 • Olumsuz Ne Kadar
Uzarsa
- 266 • Basel Şehrinde, Pazarda
- 266 • Ödemekten Geliyor
- 266 • Akşam Başlayan
Tartışmanın
- 267 • Görmüyordu, Gör Gör
Diye
- 267 • Bir Kör ki
- 267 • Kör Görenlerin
Düşündüklerini Görür
- 267 • Yitirmek Korkusunu
Göz Almak
- 268 • Sonucu Köyün Sonuncu
Evi
- 268 • Sen Bir Dağsın,
Ben Bir Dağ
- 269 • Bu Gürültü Neden
- 269 • Bir Vapur Sensiz
Geçmemeli
- 269 • Susar Dağlara Bakarım
- 270 • Onu Sana Söylediler
- 271 • Susmak İlk Ölümdür
- 271 • Belki En Büyük
Aldanışın
- 272 • Doğmak
- 273 • Şarkılardan Gürültüler
Seriyoruz
- 273 • Bir Havada Bir Kuş
Uçtu
- 273 • Ölüm Yavaş Yavaş
İçerden Başlar
- 274 • Benim Bir
Bilmemezliğim Oldu
- 274 • Büyümek
- 274 • Kesin Konuşmak
- 274 • Yaşamak
- 274 • Satılan Mal
- Son Şiirler**
- 277 • Gözlem geceye sığmaz
- 277 • Hastahanede
- 278 • Anı yazmak ya da
anlatmak
- 278 • Gemiler geçiyor, sanki
şakacıktan

ÖZDEMİR ASAF İÇİN KISA BİR GİRİŞ

Bu kitapta Özdemir Asaf'ın dergilerde bile gözükmemiş şiirlerini bulacaksınız. Özdemir Asaf'ın dosyalarındaki şiirleri tek tek tarayarak seçme onurunu bana verdikleri için Sayın Yıldız Arun'a, Seda, Gün, Olgun, Etkin Arun'a teşekkür etmeliyim. Has bir şairin şiirlerini seçme yolculuğunda beni de yanlarına aldıkları için.

İşimiz zordu. Binlerce şiir arasından bir seçim yapmak gerekiyordu. Özdemir Asaf birçok şiirinin defterlerde ve dergi yapraklarında sararmasını istemiş. Kitaplarına almamış. Kitaplarına almadığı eski şiirlerini biz de dışarda bıraktık. Oysa bunların bazıları onun şiir serüvenini izleme bakımından ilgi çekici örneklerdi.

Şiir ayıklama işi, seçme işinin büyük bölümünü aldı. Birçok şiiri Özdemir Asaf tamamlamıştı. Gönlümüz, rahat onları kitaba aldık. Bazı şiirler ise birkaç kez yazılmışlardı, bunları da özenli bir eleştirel seçme işleminden sonra kitaba koyduk.

İşin zor yanını anlattık. Kolay yanından da söz edelim. Özdemir Asaf gibi kişilikli ve has şairlerin rengi öylesine bellidir ki, onun olmayan, ona yaraşmayan bir şiiri şiirinin bünyesi kabul etmez. Gerçekten çok iyi yapılmış bir modeli uygulamaktan öteye gitmedi çalışmamız, çoğu zaman.

Özdemir Asaf'ın kendi kaleminden bir biyografisini de buraya aldık. Şiirce bir yazıydı bu.

Seçim sırasında bir kez daha şiir tanıklığı yaptım. İyi şiirin bir yoğunluk sanatı olduğu gerçeğini her dizede his-

settim. Çok dizeyle söylemenin şiir denilen türün yoğunluk ilkesine ters düştüğünü kanıtlayan bir şiir çalışmasıydı Özdemir Asaf'inki.

İşte kendi kaleminden yaşamı:

"Doğumum: 11 Haziran 1339, Ankara. Danıştay üyesi Mehmet Asaf'ın (ölümü 1930) oğluyum. İkiz kız kardeşim Özgönül, benden 31 saat sonra, 12 Haziran 1339, saat 15.30'da doğdu. Babamın öldüğü yıl İstanbul'a geldik. Galatasaray Lisesi ilk kısmına girdim. 1941 yılında 11'inci sınıfa geçince, Kabataş Erkek Lisesi'ne bir ek ara sınavı ile girip 1942 yılında mezun oldum. Hukuk Fakültesi'ne, İktisat Fakültesi'ne (3. sınıfa kadar) ve bir yıl Gazetecilik Enstitüsü'ne gittim. Bu aralarda *Tanin* ve *Zaman* gazetesinde çalıştım. Çeviriler yaptım. İlk yazım 1939 yılında *Servetifünun - Uyanış* dergisinde çıktı. Sanat-edebiyat dergilerinde 1962 yılına kadar çoğunlukla şiir olmak üzere yazı ve çevirilerimi yayımladım. Artık yalnız kitap çıkararak yayımlıyorum. (Tertip ve baskı yanlışlarından nefret ederim.)

"1951 yılında Sanat Basımevi adıyla bir basımevi kurdum. Kitaplarımı 'Yuvarlak Masa Yayınları' adı ile yayımlıyorum.

"1954 yılında bir Atlantik ve Amerika'nın Doğu Kıyı şehirleri turu yaptım. 1959'da Laponya'dan başlayarak hemen tüm Avrupa'yı gezdim.

"1966'da Yugoslavya'ya gittim. Makedonya Yazarlar Birliği'nin çağrılısıydım."

Kitaba girecek şiirleri tararken onun el yazısıyla birçok defter bulduk. O, bunları ilerki şiirlerinin karalaması, alıştırması niteliğinde bulduğundan daktiloya çektiirmek gereğini bile duymamış. Bu defterlerdeki şiirler onun şiir oluşumunun çizelgesini sundukları oranda bizim için yararlı oldu. Ayrıca Özdemir Asaf'ın esin ve etki kaynaklarına da biraz olsun aydınlık tuttu.

Şiirimizin ustaları onun 1941-1942 şiirlerinde en az oranda rüzgârlarını hissettirmiştir. Etkilendiği değilse bile beğendiği kişilerin ince alayla portrelerini çizmiştir. Ahmet Hâşim'in, Necip Fazıl'ın ve Nurullah Ataç'ın...

1941-1942 arasında yazdığı şiirlerde bir Necip Fazıl sevgisi sezilir. Şiir gücünü sınamak için sanki nazireler yazmıştır bu dönemde. Yahya Kemal ile Necip Fazıl onun ustalarıydı.

Özdemir Özden imzasıyla 1941-42 arasındaki şiirlerde şiir-

sel eksikliklere karşın belli bir düzeyi vardır. Arayışın şiirleridir bunlar. Aşk, duygusallık ve yaşama filozofça bakış.

O şiirlerden bu yana değişmeyen bir eğilimi, şiirde “ikinci ben”i araması ve düşünceye ağırlık vermesidir.

O yıllarda gidilecek yeri ve yönü arayan şairin dizeleri bizim kanımızı destekler: “Şair oldum baktım her şey yazılmış/Ressam oldum gördüm her yer çizilmiş/Seyyah oldum sordum dünya gezilmiş/Hiçbir yerde YENİ bulamadım ben.” İki kez şiir tezgâhında dokuduğu bu ürünün birisinin altında Özdemir Özden diğerinin altında Özdemir Yasaman yazılı. O dönemin Özdemir Asaf’ı, yaşamın getirdiği her olaydan etkilenen ve hemen bunu şiire dönüştüren bir sanatçıdır.

Servetifünun - Uyanış dergisinde yalnız şiirlerine rastlanmaz. Ayrıca şiir kuramı üzerine de düşünmekte, bu düşüncelerini de yayımlamaktadır.

23 Eylül 1943 tarihini taşıyan ve manifesto niteliği taşıyan kuramsal bir yazısından bir bölümü buraya aktarıyoruz:

“Dün şahsı yazdılar. Bugün şahıslar yazılıyor.

“Dün cemiyetleri yazanlar bugün kendi teneffüs ettikleri havayı yazanlar arasında nefessiz kalıyorlar.

“Sebepe:

“Bugün keder yok... İnsanın kederi var.

“Bugün nehir, dağ, deniz vesaire yok, dünya var.

“Bugün her insanın arasında feryat eden şair yok. Feryat eden insanların arasında *susan, yazan, düşünen* şair var.”

Özdemir Asaf’ın notlarını incelediğimizde başka bir gerçeğe daha rastladık. Tek tek şiirler yerine şiirlerden oluşan bir bütünlüğün ardına düşmüştü. 15 Nisan 1943 tarihinde *Servetifünun - Uyanış*’a yazdığı “Şiir Kitapları ve Şiir” başlıklı yazıda şiir kitabının taşınması gereken bu özelliğine değiniyor:

“Şiir kitabı sadece şiirleri havi kitap demek değildir. Şiir kitabı başlıbaşına bir şiir bütünlüğünü de havi olabilir.”

Şiir üzerine tanım çeşitlemeleri yapmıştır deneme yazılarında. *Kaynak* dergisinin 1 Mart 1948 tarihli sayısında şiir üzerine söylediği bir saptama belki Özdemir Asaf’ın şiir yön-

temini bir açıdan aydınlığa kavuşturabilir: “Benim de haletiruhi-yelerim sabit ve müstakar değildir.”

Şiirin açıklanmaması gerektiğini, şiirin açıklamasının şiirin kendi içinde olduğunu söyler.

1939’dan beri şiir yazan bir özgün şairin yeni şiirlerini birkaç bölümde sunduk. Bu bölümleme onun şiirin türüne göre yaptığı bölümlemeye uygun.

Özdemir Asaf’ın yeni şiirleri onun taze, özgün, kişilikli şiir dünyasının bir kesitini daha sunacak.

Doğan Hızlan

KENDİ ELİYLE YAYINA HAZIRLADIKLARI

KELEBEK

Son isteğın nedir?
Sorusu,
Çok, çok kolaydır,
İlk isteğın nedir?
Sorusundan.

Çünkü,
O soruyu
Kimse kimseye sormadı,
Korkusundan.

ARAYIŞ

En kısa ceza
Ömür-boyu olandır..
Kimse bilmediğinden.

Kim bilir;
Belki bir yalan'dır..
Kendiliğinden.

Bir korku'dur belki,
Saklanandır..
Çirkinliğinden.

Bir soru olsa gerek;
Sorulmadığındandır..
Birden.

SANKİ İKİ

I

Bir anahtar vardı,
Binlerce kapı.

Anahtarı istediler, aldılar;
Sandım, binlerce kapı.

Lamba, yandı-söndü, söndü-yandı.

II

Binlerce anahtar vardı,
Bir kapalı kapı.

Lamba, söndü-yandı, yandı-söndü.

Ne anahtar,
Ne kapı.

HER YENİ YAŞ İÇİNDİR

Beni bundan böyle
Beklese-beklese
Hüzün bekler,
Çağırır-çağırır
Hüzün.

Neden mi?
Neden olacak..
O kadar gezilip görüldü ki..
Hep ben bir şeyden,
Bir yer'den
Bir kimse'den uzaktaydım
Ve kendimden.

Ölüm beklemez beni..
Çünkü, ben gene de
Bir şeye,
Bir yer'e
Ya da bir kimseye giderken de
Kendimden uzakta olacağım.

İşte
Bunun adı hüzündür.

HORGÖRÜ

Senden korktuklarından
Yaptılar yeni bir çan..
Her çaldığında
Bir ürkü perdesi açan.

Oysa
Yapılan
En yeni çan;
En eskisinin sesiyle çağırın.

Ben bir çan tanıdım
Beni hep çağırın..
Adı git çanıydı,
Hep bir yol açan.

Gide-gide
Geldim hep kendime.
Bendim hep ben, kendimi
Kovalayan ve kaçan.

SALINCAK

Çok önem veriyorum,
Bırak sonuna kadar gitmeyi..
Gözlerimden
Belli değil mi?

Yukarıda
İki anlamlı dört satır var.
Beninkisi
İkisinin ortasında duruyor

Bir ona,
Bir öbürüne vuruyor.
Seninkisi
Benim yaralarımından belli değil mi?

Var yoktur,
Yok vardır çelişkilerinin
İlişkisi,
Atışmalarından belli değil mi?

Salıncağın işi var,
Sıraya gireceksin..
Ötesi?
Unutmalarından belli değil mi?

ŞAİR

İnce'den
Birçok sözünü düşündü
Sizin için.

Ama önceden
Olmayan bir oyunu
Oynadı nice'den.

Yeni bir biçim,
Yeni bir kuram,
Yeni bir konum adına.

Bir konu
Bir kent oldu
Bin yorum adına.

Boyutlarınız küçülmesin diye
Evren buluşlarına karşı
İnsan buluşlarıydı.

Politika kızıştıkça
Sevi'den bilim,
Duruşlarıydı.

Olaylar kalabalıktı;
Bir kişiydi, büyük ses:
Kalbinin vuruşlarıydı.

ISLIK

Sanatçı
Isık yaratandır.

Dillerde ezgisi kalır,
Adını aratandır.

Ülkesi, geçtiği sokak,
Giderek vatan'dır.

Kendi adına giden
Senin adına kalandır.

KÜÇÜK EV

Hangi eve
Başımızı soktuysak..
Yer yerinden oynadı
Aşkımızdan.

Büyük aşklar
Eve sığmaz diye
Bir şair sözü vardır da,
Ondan.

PERDE BAŞKALARIDIR

Bir yerde önce
Düşünürken biz
Yaşarken sen-ben
Sevdiğini sanarken
Biz
Başkaları bizi görmesin deye
Sonsuz bir perde
Düşünürdük
Kimse bizi görmesin deye.

Sonra
Düşünmez olduk
Onca, bunca
Perdeyi ve başkalarını
Niçin
Korktuğumca..
Alışmak hazin.

Nerde ben şimdi
Nerde sen
Bir yerde ben bir yerde sen
Bir yere bir düşünceden giden
Kolay mı oldu
Gitmek bir yerden bir yere
Olmayan bir perdeden.

BURUŞUK

Hep yenilenir allıklar,
 Sanılar doğurgandır..
 Sonra:
 Renklerinin altındaki buruşuk.

Saç, güzel bir buluş,
 Gözleri oyalasın diyedir..
 Neden:
 Kıvrımları tel-tel buruşuk?

Ah, o öpülesi ellerin;
 An'ları var saldırgan, kaçamak..
 Şimdi:
 Ölesiye buruşuk

Sevip de saklar mısın?
 Ben ütülü bir kuşağım..
 Artık:
 Sen sarındıkça buruşuk.

Durgun suyun yüzüsün,
 Ben içinde bir balık..
 Niçin:
 Uyanınca sen buruşuk?

Yuvarlaklar üstünesin,
Çeliğin de mayası var..
Ama:
Yoğurdukça buruşuk.

Hiç düşündün mü taş,
Anılarda kırıldıkça yapışır?
Çünkü:
Hep yeniden buruşuk.

AŞ

Senin adına konuşuyorum..
 Öncekilerini çözümlmeden
 Yeni-yeni ben'ler ortaya sürme.

Belki ben birer birer, gene de
 Anlarım yeni-yeni senleri..
 Beni yarım kişiliklere götürme.

Tam kaynatırken sımsıcak
 Olur mu bir serin sen..
 Aş'ı yolundan döndürme.

Bir karmaşım, yenecek, yenilecek,
 Bırak başımız dönsün..
 Ağlaşımları güldürme.

Büyüdükçe uykuya benzer, andırsın.
 Bir ikinin erimesi, her uyanışında..
 Anlaşımları düşün, yumurtayı öldürme

Bakışlarımız daha kaynamadı.
 Tam yakamadığımız ateşten
 Tencereyi indirme.

KARMAŞIK DOĞRU

Beni güldüremeyen
Acıklı değil
Gülünçtür

Ağlayışların çok çoğu
Düşündürücü değil
Gülünçtür

Acıklı
Düşündürür güldürür
Güldürür düşündürür

Solmuş bir gül, örneğin
Sabahları bir düğün
Akşamları ölümdür

Karmaşık, ellerimdeki çiçek
Sabahki akşamki o gerçek
Gülümdür

Bulgularım yere düşünce
Sözcüklerim üşüyünce
Ölüyümdür

YOZ ŞARKILAR ÖNERİSİ

Bir şarkıydı, öylesine yazıldı,
Bir anlamdı, öylesine bozuldu,
Bir savaşıdı, öylesine azıldı.

Belirli bir yerde durmak için
Neler-neler çizildi,
Neler-neler yazıldı.

Ben dinledim birini;
Nasıl söylenecekse,
Öylesine susuldu.

Bir-ağız'dan söylediler, olmadı.
Türlü-türlü derlediler, olmadı.
Tesbih gibi, dillerinde çözüldü.

HEYKEL YAZISI

Zaman ya ezer geçer
Ya dondurur
Zamana bırakılmış anlamlı biçimler
Önceleri toz-toprak
Sonunda heykel olur

Heykel, alanların malıdır
Her yanından, her yönünden
Paslansa da
Taşlansa da okunur

Anlamsız biçimlerden heykel olmaz
Yorumsuz heykel olmaz
Olursa heykel olmaz
Gelecek kuşaklara dokunur.

BORDRO

Pencereyi
Gözlerinin kulağı bilen bilim
Kapatır perdelerini
Açılır kitaplarına, dalar kapanır

Perdeleri
Kulağının gözleri bilen sanat
Açar perdelerini
Kapanır yaşamlarına, dalar açılır

Bu ikilemden birindeki birikim
Öbürüne alacaklı gider hep
Boyuna ikisinden biri
Öbürüne borçlu kalır

Bir pencere'den, bir perde'den
Bilimle sanatın
Bu güzel alışverişinden
Bir o verir, bir o alır

ŞEYTAN ÜZERİNE....

Ey
Uyma bana
Dedim
Çoklarının
İnanıp kandığı
Şeytana.

Dedim ki ona
Korkaksın, korkma
Kör inançların ardına saklanma
Bana gel
Ama sakın bana uyma

Ben apaçık var'ım
Biliyorum şaşıyorsun
Biliyorum şaşıyorsun
Ve benim alnım açık
Sen yoksun, şaşıyorum
Ve yaşıyorsun.

SEVİ ANITI

Silinir sokaklardan her geçen bin adım
Adımlardan biri, bir adım kazılıverir
Binlerce davranışın kargaşasında bir sus
Gürültülü bir başkaldırıyla yazılıverir

Sevginin adına aranan sevgililer
Gürültüler arasında bir bir, kaçamak belirlenir
Hep kabadır kalabalıklar meydanlarda sokaklarda
Adı kalır, karınca eziliverir

BİLİYORDUM

Biliyorum
Yollarda bir S
Ni çiziyordum
Saniyordum

Çizdiklerimde bir O
Nu tasarlıyordum
Sen'din O
Nu biliyordum

Sonra ABC'lerin,
Coğrafyaların, tarihlerin
Fizik, matematik ve ötesi
Ne gidiyordum

Dediklerim doğru değil, yalın

BİRAZ SONRA

Biraz sonra
Sonra
Olacaktır

DAHA

Ben kendime
Yalanlar söyledim

Sonra ben o kendimden
Onları dinledim

Dinledim
Dinledim

O VARDI

Kimsenin anlamadığı
Anadolu,
Rumeli Kavağında
O vardı.

Yağmur yağardı
Yağmazdı
O vardı.

Ben oralarda yoktum
O vardı.

BİR DE

Ben hiçbir akşam yatmadım ya
Bir akşam yatacağım
Sabaha NaAaa kalkacağım
O zaman bakacağım
Ulan bu niye kalkmadı diye
Kalkıp onu arayacağım

28.7.79

İLGİNÇ

Bir gün gelecek
Ben keşke deyeceğim
Keşke'ye degeceğim
O başka

Bir gün gidecek
Ben keşke demeyeceğim
Keşke'ye eğileceğim
O başka

Bana adımı soracaklar
Unutacağım
Söyleyecekler
Anlamayacağım

BİR PERDE

Hepimiz ikinci perde'deyiz
İkinci perde bitmez

Birinci perdede umutlar vardı
Yetmez

Üçüncü perdeye
Kim-kalır/kim-kalmaz

Belli olmaz

ELLERİN ÖYKÜSÜ

Mavi bir kalem
 Mavi bir kâğıtla
 Buluşur da
 Yeşil bir yaprakla
 Mavi bir kalem
 Niçin
 Buluşmaz

Kâğıt buruşur
 Yaprak yenilenir, yeniye
 Kalem tükenir, bitmemeye.
 Niçin
 Duruşmaz bilirsiniz
 Yenisini beklemeye.

SINIRLAR

Bir yazar
 İki okunur'lar.

Sınırlarda
 Her şey
 Her zaman
 Bir
 İhtimale
 Karşı'dırlar.

DOĞANIN SÖZCÜKLERİ

Birbirlerinin kardeşidir doğanın sözcükleri;
 Uyumlu yaşarlar kendi kanlarınca.
 Örneğin bir gül sever baba gibi gülcükleri.
 Boyuna şakalaşır ağustos-böceğiyle karınca.

Pınardan denize kadar damlarken yağmur,
 Şarkısını tüm yaşama dinletir su.
 Kayalarla topraklar omuz-omuza durur,
 Çimenlerle, çiçekler ağaçların yavrusu..

Büyüklü-küçüklü, yan-yana ailecek,
 Aynı kandan süren birer imparatorluk..
 /Kesin bundan böyle de sürüp gidecek/
 Toplum sözcüklerinden başlayan zorluk.

KEDİ İDİ ADI

Bu adı
Ona kimse vermedi
Çağırdılar, sağırdı, duymadı

Kedinin mırımları
Onun
Hem düşünmesi,
Hem de duymasıdır

Bunu
Benim yazmam
Da
Benim mırır'larımdır.

Duyan
Bunu yazmaz
Uyan
Bunu yazan bir kedidir.

SEN-SİN

Duygulu bir anda büyüttüğüm..

—Şaşırdığım—

Şiirlerden, eskimez güzelliklerden,
Suskun tükenmez gülümsemelerden

—Kaçırdığım—

Katmer-katmer ördüğüm

Bir sevi taşıdım sana.

Solmaz renkleriyle bir çiçek.

—Kurumuş—

Saçların rüzgârla dağıldığında

Göğsüne gölgesi düşecek

—Olmuş—

Gözlerin buğulanıp daldığında

Seni hep ikiye bölecek.

Biri uyurken biri uyanık,
—Sana—
Benim suskularıma dalacak..
Kendini arayacaksın bahçemde
—Bana—
Birbirine bakan iki heykelce,
İkimiz karşı karşıya olacak.

Karşımdakinin karşısında sen,
—İyi+kötü—
İkisi de sen, ikisi de sensin..
Bir sevide ikiye bölünensin.
—Acı+ölü—
Sen hangisini istersen
Hep biri senin, öbürü onun olacak.

ARTIK

Onun gelmeyeceğini biliyorum
Onun geleceğine bekleyorum

Ah ben çok unuttum
Unuttuklarımı ah ben
Çok unuttuklarımdan
Anımsadım da birden

Sen de demez misin
Sevdim de oldu
Ya o da dese sana kimsin
Bir şey söylemekle olmadı
Başka bir şey susmakla oldu

EPIGRAMLAR

İÇİN İÇİN

Toprak kazmak
Başında dikim için
Sonunda ölüm içindir

İnsan kazmak
Başında ekim için
Sonunda görüm içindir
 Birim içindir
 Varım içindir
 Bugün içindir
 Yarın içindir
 Bütün için
 Yarın içindir

Belki önce benim için
Ama ondan sonra hep
Hep senin içindir

EPİGRAM

Bir çocuk doğdu
Adını çözüm koydular
Bir çocuk geçti
Adını gözüm koydular

CAK

İki oyun oynanacak
Biri uyurken biri uyanacak

İki oyun oynanacak
Biri çalışırken biri yorulacak

İki oyun oynanacak
Biri giyinirken biri soyunacak

İki oyun oynanacak
Biri silinirken biri yazılacak

İki oyun oynanacak
Biri konuşurken biri susacak

İki oyun oynanacak
Biri düşünürken biri davranacak

İki oyun oynanacak
Biri kurtulurken biri asılacak

İki oyun oynanacak
Biri dinlenirken biri okunacak

İki oyun oynanacak
Biri satılırken biri alınacak

İki oyun oynanacak
Biri kaçarken biri tutulacak

İki oyun oynanacak
İkisine de sorulacak

Biri unutulacak
Biri tekrarlanacak

EPİGRAM

Aşk, varlığında, yokluğunda belli olur
Egemenlik, varlığında, yokluğunda belli olur
Bir özgürlük var, sularca, havalarca olağan
Varlığında değil, yokluğunda belli olur.

ÖZELLİKLE

Ben ile sen
Yaşarız, yaşarım
Ben ile sen
Yaşadığımıza
(Bunca günden öte)
Şaşarım.

EPIGRAM

İki yol gider doğuya, biri dur biri değil
 İki yol gelir doğudan, biri var, biri değil

EPIGRAM

Açlık, telekslerde bir satırda
 Fotoğraflarda ağlayan bir çocuk yüzü
 Bir yabancı dolaşır Asya'da
 Çirkin konuşmasıyla sırtır
 Havada, denizde, karada
 Afrika'da, Biafra'da.

EPIGRAM

İki yol gider aşka biri dur biri değil
 Biri anı yoludur biri değil.

EPİGRAM

Gazetelerde çıktı resminiz
Kurultayda uyuyordunuz
Yanınızdakilerin yanında siz
Biraz daha uyanık duruyordunuz

EPİGRAM

Sus yolunda sana seslenemem
Seslensem sus yolundasın

BELKİ

Denizlerden geçerim, dosttan geçmem
Değil onun iyiliğinden, fenalığından geçmem
Onun yolundan değil, kendi yolumdan geçerim
Dost yok biliyorum ama, aramaktan geçmem

*Star Sistem***BİRAZ DAHA ÇABA, HİÇ YAKIN
BEYİNİ GÖMECEĞİZ YARIN**

Güzel giysilerim var benim aylar rengidir, kanlar rengidir
 Çekemeyenlerin gözünde bile, deseler demeseler güzeldir
 Ben sakladıkça giyinirim, gösterir, süslenir giyinirim
 Gözlerime gelince, ne zaman gözlerim dense aklıma dudaklarım
 gelir

Dostlarım oldu mu olmadı mı, dosta kafa yormazdım
 O zamanlar ne kadar bilmezsem o kadar sormazdım
 Saklamasını, saklanmasını o kadar da susmasını korkudan soran
 ben
 Ben olsam bile bundan sonra bence artık bana dost olmazdım

Önceleri utanmazdım, bilisizdim, anlamazdım nedir utanmak
 Hem parasızdım, bildiğim bir şey vardı kıskanmak
 Sonra o kıskanmalarım beni hırçınlığa, hırsa sürüdü
 Soframızda eşit bulunurdu ekmekle memeler, but, bacak

Benim şansım varmış kenarda doğmuşum, olacak
 Öbür yanda bir yığın keseyi beslerken seksomanyak
 Onlar bizden yana dönmüşler, biz onlardan yana
 Buluşunca kafaya karşı, kim çıkar karşısında duracak

Kentin bir yerinde buluştuk, karşı karşıya geldik
Biz de az yenik yitik ölü vermedik
Acıdılar, acımlar geçer, savaş bizden yana döndü
Onlar bize yürü dedikçe biz onlara yürü dedik

Ağlasaydım gözüm bozulurdu ağlamadım
Söyleseydim büyürdüm, büyük olurdum, anlatmadım
Dudaklarıma bakan bunca alık varken karşımda
Ben kendimi ucuza satmadım, boşuna ağlatmadım

Şimdi kocaman mutsuzlukların üstünde yükselen
Bir yerde buluştuk, kasalar, paralar, boyalar ve ben
Kime nasıl anlatabilir artık kimden neler öğrenebilirim
Topu topu iki yön kaldı zaten, onlar ve ben.

BAŞLAMALAR

I

Seni seviyorum

Ben de seni

Tutuyorum

Ben de seni

Öpüyorum

Ben de seni

II

Doğuyorum

Ben de sana

Yaşayorum

Ben de sana

Geliyorum

Ben de sana

Bitiyorum

Ben de sana

Ölüyorum

Ben de sana

III

Ben seninim
Ben de senin

Sen benimsin
Ben de senin

IV

Gelip kaldım
Ben de senden

Görüp kaldım
Ben de senden

Bilip kaldım
Ben de senden

Gidip kaldım
Ben de senden

Umup kaldım
Ben de senden

V

Sen de ben de
Ben de sen de

Sende bende
Bende sende

Sen de bende
Ben de sende

Sende ben de
Bende sen de

VI

Geliyorum
Ben de seninle

Gidiyorum
Ben de seninle

Kalıyorum
Ben de seninle

Ölüyorum
Ben de seninle

VII

Yalnızım

Ben de sensiz

Çirkinim

Ben de sensiz

Küçüğüm

Ben de sensiz

Ölüyüm

Ben de sensiz.

BENDEN SONRA MUTLULUK

Bunca yıl yaşadım
 Elime ne geçdiyse yitirdim
 Biraz daha yaşayacağım
 Yalnız bir şey biriktirdim

Bir bakış, bir görüş, bir duyu, bir düşünce
 Belki aç kalacağım

Suçlanacağım ölünce
 Biraz yazdım, artık hep yazacağım

Hüzünden baş alamadım
 Görünce

EPİGRAM

Nerede iki sevişen varsa
 Ben orada onların bekçisiyim
 Nerede iki dargın varsa
 Ben orada onların barışçısıyım

EPİGRAM

Denizde balık adam,
Havalarda kuş adam
Bu ne gidiş, nicesin
Düş adam, buluş adam

Unutuldu mu yoksa
İnsanca ama yalın
Yaşamalar, sevmeler.
Bu ne iniş ne yokuş, adam.

EPİGRAM

Buralardan oralara gidilir
Oralardan buralara gidilmez
Akılla duygu arasında bu iş
Biri çözer, öbürü bilmez

Oralardan buralara gelinir
Buralardan oralara gelinmez
Her şey tamam bir şey eksik
O kafayla bilinir, bu kafayla bilinmez.

EPIGRAM

Yetersiz iyi niyet
Kötüsüne yol açar

EPIGRAM

Halka karşı çıkma
Kesin yanılmış olursun

Halkın tuttuğunu anla
Halkı anlamış olursun

Halkını anlamakla
Bir yere varmış olursun

Halk sevilmez, yerilmez
Aldatmış, aldanmış olursun

Sevgiye bilgi
Bilgiye sevgi katılmaz
Uzak kalmış olursun

GÜM

Bir direndim bugüne dek
Kimse güme gitmesin diye

Dilendim ödeyerek
Kimse ölüme gitmesin diye

Daha çok şey başlamadı
O da bitmesin diye.

UYANMALI

Bir gün gelecek
Ölmemiş hiç kimse yaşamayacak

Yaşanmamış hiç kimse
Ölmeyecek

EPIGRAM

Biz belki insanlarız
 Belki de korsanlarız
 Ama bir gün bakarsınız
 Ne o korsan ne o kız

İnsan nedir o zaman
 Belki biz sizi anlarız
 Belki siz bizi anlarsınız
 Ya sizi biz, ya bizi siz
 Anlarız, anlarsınız.

EPIGRAM

Dinciler
 İnsan anlamasını
 Bilmeli dediler

Akılcılar
 Bilmesini anlamalı
 İnsan derler.

EPİGRAM

Mit
İzi kalmaz
İziydi kalan.

EPİGRAM

Düzelecek dediler, yirmi yıl geçti
Açan arayı daha da açtı
Bugün sordum düzelecek deyorlar
Gemi de gemiymiş hani, yolcu da yolcu

DEVE

Eşek önde ben arkada
Gidiyoruz bir çölde

x deve
x devenin başı
x deve inadı
x deve tabanı
x deve kini

x deve yürüyüşü
x deve kokusu
x devekuşu

MASAL DEĞİL

Bastığın yere bakma demiş sanki bir kötü
Baktığın yere basma demiş bir başka kötü

Bilmemek anlamamak olağan bir iş olmuş
Gelmiş ortaya bundan kapkaranlık bir örtü

Bundan öte yıllarda bir kuşak olagelmiş
Işıktan görünmemiş ne kötü ne de örtü

Çıkmiş o ilk adamdan sonra ilk küçük adam
Elinde yanar-döner, yarı-yırtık bir örtü

Işıklar azalırken gözükmüş kuyulardan
Bir sürü, başlarında ve ellerinde örtü

Bastığın yere bakma, baktığın yere basma
Yama yama dikilmiş o parçalanan örtü.

Gelmiş “minarelerle kuyular bir” düzeye
Şimdi duyduğum sesler işte bundan ötürü.

EPİGRAM

Ellerinizde sevmek dövizleri
Balyoz oldu vur vur vur

Sen beni seviyorsan dur
Seveceksen dur
Niçin olmasın olur olur olur
Ben seni seviyorsam dur dur dur
Durmuşuz

SEÇİM

Çok bilen çok yanılır
Az bilen daha çok

Hiç bilmeyen
Yanıldığını bile bilmeyecek
Bu kadar mutlu kişiyi
Kim seçmeyecek?

EPİGRAM

Siz ata hiç bindiniz mi
Denize girdiniz mi
Şehirde misiniz
Yalıya indiniz mi

EPİGRAM

Geceye boyanmış bu gecekondu
Buraları geceye kimler boyamışlar

Güneşe boyanmış bahçeler arasından
Solgun yüzlü geçiyor çocuk insanlar

Oynamaya, yoksa okula mı gidiyorlar
Güneşe boyanmış bahçeler arasından

Duman yüzlü erkekler duruyorlar
Erilmemiş aşkların, kadınların, karşısında

Bu erkekler çocukların arasında
Aldanan, aldatan, vurulan kadınlar

EPİGRAM

Yıkayıcı değilim
Ben seni yıkayamam.
İşte hamam
İşte kurna işte tas
Başkası olsa bunu bile anlatmaz.

İşte musluk, işte su
Yikan eşşoğlusı.

TAŞLAMALAR

VİRGÜL

Önümden çekil
Ayı
Göremiyorum

TAŞLAMA

Gidecektim
Söze daldım kaldım.

Yarısını gitmek aldı
Yarısını kalmak aldı
Sustum durdum
Sözler havada kaldı.

HAVA YOK

Hayır vardır deme gözüm
Hayır yoktur derim sana
Hayır yoktur dersin bana
Uzun yaşar benim sözüm
Hayır yoksun derim sana.

PARODİ

Bu taş
 Cebine benzer ki
 Aynı makberdir
 Dışı sükûn ile zâhir
 Derûnu mahşerdir.
 Abdülhak Hâmid

Sözlük
Cebin: Bu sözcüğün iki anlamı vardır:
a) Korkak, yüreksiz;
b) Kızgınlık.
Makber: Mezar, kabir, gömüt

Bu taş
 (Bir tür ebediyet parası)
 Cebime benzer ki
 Aynı ambardır
 (Bir giren bir daha çıkmaz)
 Giriş kolay çıkış dardır.
 Dışı sükûn ile zâhir
 Derûnu mahşerdir.
 Bunu
 Giden anlamaz
 Kalan anlamaz
 Veren anlamaz
 Alan anlamaz.

GÜZELLİK GERİDE KALDI

Benim yüzüm, yüzünden başdan başa hüzündür
İkisinden birisi ikimizden biridir

Görmeli'dir, eskidir, yaşamış'a dönmüştür
Yarışa çıktıkları güzelliği geçmiştir

Ağladığını bilir bilmediği şeylere
Güldüğünü unutmuş, hiç görmemiş gibidir

Taşınmayan ne varsa bir yerden öbür yere
Seve seve taşımış, sırtına yüklemiştir

Parayla ölçülmeyen sevgi saygı borcunu
Ne aldıysa ve kimden aldıysa ödemiştir

Verdiğini unutmuş onun ne olduğunu
Ne verdiyse ve kime verdiyse yok bilmıştır.

NE REZALET

Bir yerdelik

Her kafadan bir ses çıkıyor
Dünya şöyle olmak, yok, böyle..
Sen şöyle demelisin, sen şöyle..
Bu meseleyi kime sormalı..
Elli dört, sen söyle.

Bana göre hava hoş
Efendim
Çünkü malûm'âliniz, gemisini kurtaran..
Fakat efendim, yanıma koş'
anlar olursa seyrederim.

Ama efendim
Dünya, insan, toplum..
Ben bunları kitaplardan sordum
Onlarda da bir şeyler var, yok değil
Okudum efendim

Mamafih efendim
Bende bitmez sanırım insanlık
Hem hayat devam ediyor her şeye rağmen
İşe kendinden başlayan olsa
Yaşanabilir, zaten hem..

Demek isterim ki efendim
İki an, iki taş, iki cami arasında
Saadet denen bir şey vardır
Yokluk, insanın gönlünde değil efendim
Parasında.

Sonra eski rüyalar, yok şimdi
 Onlar eski gıdalardaymış
 Ev sahipleri iyi imiş efendim
 Kirayı arttırmamış
 Sonra..

Yüzü gülüyor delilerin bile
 Hani lafın gelişi dedim.
 Zemin, zaman,
 Devir bir kötü devir.
 Düşünceler, duyuslar cılız
 Anlayışlar kıt.
 Kimse kimseyi takmıyor efendim,
 Elâlemin umurunda değil
 Herkeste bir acele, bir acele..
 Kucak kucağa sevgi, aşk, ölüm
 Herkes bir tarafından hasta
 Ha evet efendim
 Kâfiye de bunlardan biri; tasta.
 Oysa bir daha iyi; pasta.

Vallahi ölenler mi, kalanlar mı..
 Bilmiyorum, kim yasta.

TAŞLAMA

Nasıl biriktirdin
Dedi o
Ve çalışarak mı diye ekledim
Ben
O da
Evet dedi.

Nasıl kazandın
Ve aklınla mı diye ekledim
Evet dedi.

Sende evet çok dedim
Evet dedi

Benim her şeyim var dedi
Bir şeyin yok dedim
Ne o diye sordu utanmadan
Dedim, bende olan.

ALTI TAŞ

Kendinden korkan kaptan göz ayırmaz limandan
Gemisiz denizlerde gemisiz dalga geçer
Kıyı fenerlerine gidilir rotasından
Denizsiz gemilerde kadına içki içer

Kendinden korkan mimar yapmaktan kolay yılar
Doğanın ortasına aykırı yapılar kor
Mutluluk bulmak için dışındaysa insanlar
Evden kaçandan değil onu mimarından sor

Kendinden korkan insan yaşamdan da korkar'dır
Korktukça yer yedikçe korkar kendinden şaşar
Şişmanların içinde bir zayıf nokta vardır
Balonlar gibi yavaş şişer birden patlarlar.

Kendinden korkan doktor anlamaz hastasını
İyi edeyim diye ilaçlara başvurur
Birkaç hastalık için korumaz hastasını
Hastalık sayısından fazla ilaç uydurur.

Kendinden korkan kadın bilmez güzelliğini
Aynada anlam arar aynadaki yerine
Anasını anlamaz, bilmez ne çektiğini
Sonundakini arar başındaki yerine

Kendinden korkan erkek bir ulusu batırır
Anlamaz hiçbir şeyin arkasından önünden
Bakarsın bir tutuşta boğaları yatırır
Sonra da rezil olur kafasının yüzünden

SİGARA

Sizin o eviniz vardı hani
 Çamların arasından
 Denizi gören, yok, hayır, denize görünen
 O evin işi bugün tamam
 Bilmiyorsan benden öğren
 Havuzun mermerlerini yürüttüler
 Ağaçları apar topar söktüler
 Dalga geçme anılarında
 Bahçeyi tarla gibi sürdüler
 Bölüştüler aralarında
 Sen şimdi yürü hür maviliğin
 Gittiği, bittiği, ittiği son sınıra kadar

TAŞLAMA

Erkekke dişi arasında iki oran var
 Birinde öbürünü tamamlayanlar

Birinde öbürüne yük gibi, hödük gibi
 Onda kendini, kendinde onu soran var

Şimdi ikisini de ne arayan ne soran var
 Arayanlar, unutanlar
 Bir de başkasından başkasını soranlar
 O da var.

DÜDÜKLÜ TENCERE

Neylersin ki bir kere olan oldu
 Konuyu ne anlayan ne soran oldu
 Bir öksürük aksırık ilaç beklerken
 Bakmasını bilmeden bey bakan oldu.

TAŞLAMA

Kürsüye çıkmaya gerek yoktu
 Ne olduysa senin yüzünden oldu
 Berbad ettin oturumun sonunu
 Ne bir şey diyen vardı sana
 Ne de bir soran oldu
 Başkan diyeceklerdi partinin içinde
 Bakan olamayacakken başbakan oldu.

KUŞLAR VE AVCILAR

Kuşlara iki soru soruldu
 Tam kurtulacakken vurulan mısın?
 Tam vurulacakken kurtulan mısın?
 Kuşlar bu soruları bilmeden uçtu

Yaşamda türleri çok kuşların
 Ölümde yazgıları iki
 İnsanları özlemleyen uçuşlarının
 Ardından giderkenki

Kuşların da kendilerine özgü bir yazgısı vardır
 Ayaklar altında karıncalar, böcekler gibi ezilmezler ama

Tam kurtulacakken vurulurlar
 Tam vurulurken kurtulurlar

İki kere ölür kuşlar
 Bir kurtulurken vurulunca
 Bir de vurulurken kurtulunca

Bir türü tam vurulacakken kurtulur
 Bir türü vurulur tam kurtulacakken

İnsanları özlemleyen uçuşlarında
 Yaşamda türleri çoktur kuşların
 Ölümlerinde ikiye inen yazgılarında
 Nereden baksan sonu yoktur kuşların

Bir türü tam vurulacakken kurtulur
Bir türü vurulur tam kurtulacakken

Bir türü kurtulur tam vurulacakken
Bir türü vurulur tam kurtulacakken

Tam vurulacakken kurtulanlar
Tam kurtulacakken vurulanlar

DAAVAA

Ya çok sevdiğimden,
Ya da sen inandıramayınca
Bir dava açtım.

Yargılama aşk katında sürdü
Ve savunma hakkını
Sonsuza sınırladım.

Duruşmada yalnız gözlerdir tanık,
Eller, kollar bağlanmamıştır..
Yolunda karar aldım.

Sevide de, kinde de
—Bir üstü olmadığından—
Temyiz yolunu kapadım.

Taraflardan sen, özgür ceza'ya..
Ben, ağır-ceza'ya çarptırılmıştır..
Cezayı onayladım.

Bu davalısız, davacısız yargılamada
Seni bensizliğe, beni sensizliğe bırakma kararı alınmıştır,
Duruşma kapanmıştır.

Ne kâğıt yırttım,
Ne kalem kırdım..
Aldım kalemi elime,
Bu dava dosyasını yazdım.

TAŞLAMA

Çok pencereli evler var
 Onlardan kimler nereye bakar
 Gözlerin yetmezliğinde, bakışlar
 Deniz kıyılarından, göllerden
 Dağ başlarına kadar
 Düşerler uçarken

Çok kapalı duvarlar var
 Onlardan kimler girip çıkar
 Tasarısız, tasarılı, besili, besisiz
 Yerlisinden yabancısından
 Alıcı satıcılara kadar
 Tümü tüm sevimsiz

Dar odalı yapılar var
 Oralarda kimler yatar kalkar
 Toplumun belirli katlarında
 Arabalar altlarında
 Suçlusundan suçsuzundan
 Fakirinden zenginine kadar
 Toplumun belirli katlarında.

Çok oturaklı salonlar var
 Oralarda kimler konuşur susar
 Büyük sözleri yayıp sulamakla
 Seçilmişinden, atanmışından
 Yutturmuşuna kadar
 Unutmacasına

Çok mallı pazarlar var
Onları kimler kurar
Çamurda yağmurda
Yiyeceğinden içeceğinden
Donuna kadar
Emeği sağan

Çok uzağı gören falcılar var
Çok yakını görmeyen politikacılar
Kendi ayak izleri kendi alınlarında
Kafa göz akıl bilgi olmayınca
Ne pencere işe yarar ne kapılar
Açılrsa da, kapansa da.

Ve ne oda ne yapılar
Ne oturaklı salonlar
Boşu doldurabilir
Ve ne de alıcısız mallı pazarlarında
Yer değişmiş falcılarla politikacılar
Ayakta durabilir.

AZARLAMALAR

Ne duruyorsun öyle
 Abdülhak Hâmid gibi
 Derdin varsa bize söyle
 Biz pazarlamacıyız
 Bir alıcı buluruz.

TAŞLAMA

Yıkıntıya önce yürek
 Sonra kürek

Akıntıya önce kürek
 Sonra yürek gerek

Ama
 İki yürek burda bir

Kaç türlü kürek varsa var
 Ama ya var ya da yok yürek

PARODİ

Dolaştım da dünyayı
Teknik kombinezonlar
Pratik don'lar gördüm

Döndüm doğuya baktım
Renk renk boy boy satılık
Sönmüş balonlar gördüm

Ardı-yok başlangıçlar
Boş bakışlar, uykular
Karanlık sonlar gördüm

45 YAŞIMA

Bir iki üç
Güç

Bir iki üç dört
Güç dört

Bir iki üç dört beş
Güç dört beş

Sıfırı unuttum, elli için
Sıfırı da say

Ay, vay.

SEVİMSİZ

“konu sevimsiz,
şii de öyle olsun”

Kent, köylerine yürüyor
Çirkin-çirkin,
Gümbür-gümbür.
Köy kaçamaz ki
Paldır küldür,
Gündüz gece yürüyor
Sessiz, derin.
Silip süpürüyor.

Köy yollarında adamlar
Suskun yürüyor,
Sessiz, derin.
Sürtüyor adımları
Her biri düşünüyor,
Onlar artık ne köyün adamları,
Ne kentin adamları.

Kentler köylerine yürüsün,
Bu çirkinlik sürsün
Ötesi fasarya ha.
Adamlar yollarda yürüsün.
Ama o çirkin-çirkin var ya ha
Sonunu kent düşünsün.

Sonunu ben söyleyeyim:
Kocaman bir kent,
Her mahallesi bir köy,
Her köylüsü köyünde hapis;
Megalopolis.

KANTO

Kaşı yok, eteği mini
 Başı yok, saçları maksi
 Minimumla maksimum arasında
 Gözleri kirpikleri mavi
 Hay aksi

Minimumla maksimum arasında
 Fistanı mavi, donu mavi
 Ortada malı mülkü
 İki cihan arasında
 Şeftali tohumu gibi
 Asılı kalmış çünkü

Zamansız gelmişiz hay aksi
 Mini maksi midi maksi
 Görmeye gözüm var da şimdi
 Bakmaya terbiyem mani

Komşunun tavuğu kaz
 Kabuğu kırılmaz

Ondan bir yemiş istesem şimdi
 Sunacak çekirdeğini.

ADLI ŞİİRLER

BAŞKA-KENDİLERİMİZ İLE KENDİ-BAŞKALARIMIZ VE KENDİ-BAŞKALARIMIZ İLE BAŞKA-KENDİLERİMİZ ARASINDAN

“Akıllı olduğunu düşünemeyecek kadar akıllı
Deli olduğu düşünölmeyecek kadar deli”nin
niçindenliğini bilmediğı sıkıntısı geçiyor

Uyanmak, bir akşam bir adamı yatağından kaldıracak.
Adamın gözleri adama uyanışı anlatacak.
Gözleri gel gel diyecek.
Doğrulmak adamı kucacağına alacak.
Adımın birincisi ayağına sarılacak.
İkinci adım birincinin içinden doğacak.
Adımlar ana-oğul babasız sıralanacak.
Adamın gözleri adama bak bak deyecek.
Pencere adamın gözlerini kuşatacak,
Bakışlarını caddeye serecek
Görüşleri yayılacak.
Caddede insanlar gezinecek.
Oda bu sırada işe karışacak,
Adamı dışına çıkaracak.
Çıkmak öbür fiillere komutan çıkacak,
Merdivenlere indir komutunu verecek.
Merdivenler onu bir kapıya iletecek.
Kapıya açıl komutu gelecek.
Kapı bu işi adama yaptıracak.
Evin içi dışına dönecek.
Burada adama karış komutu ulaşacak.
Adam saf saf yaşayacak,
Bakmaya alışmak adama gördürecek.
Görmek adamı sürekli bunaltacak.
Adam gördükçe şaşırarak,
Şaşırdıkça sürekli görecekt.

Adam bilmek fiilini arayacak,
 Ama bulamayacak.
 Adam geleni geçeni kendi sanacak.
 Bu ne kadar çok kendim deyecek.
 Hep başkalarını görecek.
 Hani ben, nerede ben deyecek.
 Anlamak isteyecek — bir istemeseydi—.
 Anlamakla bunu istemek yan yana gelecek
 Bir çağ bitecek, biri başlayacak.
 Neden-, niçin-, nasıl'a yönelecek — ya yönelmeseydi—.
 Anlamak fiili — ister istemez — birden adama verilecek.
 Adamın durumu belirecek, hızı gelişecek.
 Ayarı insanca bozulacak.
 Neleri anlamalı, neleri değil, ayıramayacak.
 Başka-kendilerini görünce şaşırarak.
 Kendi-başkalarını onlarla karıştıracak.
 Önünden boyuna başkaları geçecek.
 Önünden boyuna kendisi geçecek,
 Bu ne kadar çok ben deyecek.
 Aralarında bir yabancı arayacak.
 Kendinde bir yabancı arayacak.
 Bu ne kadar çok yan yana ben deyecek.
 Ben kendime nereden gireyim deyecek.
 Ben kendimden nasıl çıktım deyecek,
 Ne zaman deyecek, niçin deyecek.
 — Deyecek de ne olacak —
 Olan olacak olduğunca, olacağıınca.
 Bu andan o ana olanca.
 İş işden geçecek.

Adama bir yardımcı fiil birden düşecek.
 Adam onu ilkin bir şey sanacak.
 Onunla düşünmeye alışacak.
 Düşünceleri onunla kör-topal gidecek.
 Adam bundan şımaracak.
 Dur şununla bir iş göreyim diyecek,
 Eline cebi değecek.
 Adam ile tabancası birleşecek.
 O anda bütün öbür fiiller ondan geri alınacak.
 Adam ateş edecek.
 Bütün fiiller ona geri verilecek..
 Adam birini vuracak..
 Adam kendini vuracak..
 Adam beni vuracak. Bilecek..
 Ler,siniz.

Perde burada inecek.
 Perdenin önündekiler donup kalacak..
 Lar,sınız.
 Perdenin arkasındakiler bekleyecek..
 Ler,siniz.
 Bir ölü yerde uzanık yatacak.
 Vuranı görenler vurulanı görmek isteyecek.
 Tıklım tıklım insanlar eğilecek.

Kim baktıysa görecek.
Yerde kendini görecek.
Hepsi başkayı umduğunda şaşırarak.
Dışlarına binlerce A çıkacak.
A'lar çelik teller gibi dolaşacak.
İçlerine birer nefes Hi dolacak.
Yerde yatanda herkes kendini tanıyacak.
Bir perde aralanacak
Vuran ortaya çıkacak.
Ortaya çıkanda herkes kendini tanıyacak.
Herkes kendini tanıyınca iş bitmeyecek,
Başlayacak.

20 Şubat 1955 Pazar

21 Şubat Pazartesi, saat 3.20

KİLİT

Bir renk karanlığa adını çiziyordu.
 Bir bakış sana adını çiziyordu.
 Binlerce sevi geçiyordu gecedен..
 Biri durmuş, yalnızlığını çiziyordu.

Bir umud bir yarına adını çiziyordu.
 Bir yarın bir olur'a adını çiziyordu.
 Binlerce belki geçiyordu gecedен..
 Bir bekleyiş bir yitişe adını çiziyordu.

Bir adım bir gidişe adını çiziyordu.
 Bir gülüş bir ezilişe adını çiziyordu.
 Binlerce dudak geçiyordu gecedен..
 Bir öpüş bir gizlenişe adını çiziyordu.

Binlerce göz geçiyordu gecedен
 Bir geçiş bir yola adını çiziyordu.
 Bir yol bir yalana adını çiziyordu.
 Bir yel bir saklanışa adını çiziyordu..

Bir ışık bir kaçışa adını çiziyordu.
 Adım bir aldanışa kendini çiziyordu.
 Bir söz bir yanlışa adını çiziyordu.
 Binlerce oluş geçiyordu gecedен.

Bir korku bir kırgınlığa adını çiziyordu
 Bir saklanış bir olmazlığa adını çiziyordu
 Bir umgu bir inanca adını çiziyordu
 Binlerce düş geçiyordu gecedен

Bir ölüm bir yaşama adını çiziyordu
Bir yaşam bir ölüme adını çiziyordu
Binlerce bir geçiyordu gecedен
Bir ad bir ada adını çiziyordu

Bir yaşam bir yaşama adını çiziyordu.
Bir ölüm bir ölüme adını çiziyordu.
Binlerce eş geçiyordu gecedен..
Bir gece bir göze adını çiziyordu.

Bir göz bir geceye adını çiziyordu
Bir el bir ele adını çiziyordu
Binlerce iki geçiyordu gecedен
Bir sunuş bir duruşa adını çiziyordu.

ÇOCUKÇADA BEN VARIM

Ben böyle yazdım sanma
 Ben böyle düşündüm
 Başından beri
 Sözcükler koşuyordu
 Düşünlerimin ardından
 Çocuklar, çocuklar gibi
 Bayram yerlerinde

Çocuklar oynuyordu
 Düşlerimin içindeki
 Bayram yerlerinde

Ben onlara
 Hiçbir zaman
 Kapalı perdeleri göstermedim
 Kapalı kapıları göstermedim

Hiçbirini salıncağa bindirmedi
 Sallamadım
 Atlı karıncalarda döndürmedim
 Onlar gelişi gidiş sandırırlar
 Vuruşan otoları seviyorlardı onlar
 Çünkü hem gidiyorlardı
 Gidiyorken güldürüyorlardı
 Kafa kafaya vuruyorlardı
 Gülüyorlardı
 Bizi kandırdıkları gibi kandırırlar
 Onlar
 Yarın oynayacakları oyunu
 Oyunun başını sonunu
 Bizlerden iyi biliyorlardı.

ÖVGÜ YERĞİ

Az bir yer kaldı bize biraz da zaman bize
Yere mi yönelmeli zamana mı ne

Ölümden korktukları, yaşama'yı unutup
Bir gizli baba mıdır, ya da ana mıdır ne

Bilmezler ne gece var, ne gündüz, uyunacak
Uyuyan da uyutan da yan yana mıdır ne

Gülen dostu düne dek sevince nerde olsa
Benden yana bilirdim senden yana mıdır ne

Birinci zorda cayıp yürekli sözlerinden
Kaçana mı bakmalı durup kalana mı ne

Sonlu iyi niyetler, sonsuz kötülüklerden
Girene mi kızmalı, ya da çıkana mı ne

Doğadan çaldıkları bilinse, ya toplumdan
Çaldırana mı yergi söyle çalana mı ne

O kadar karıştı ki yerleri, yerlerimiz
Olanlar bana mıdır yoksa sana mıdır ne

ÇOK

Çok söylemek
Dinlemenin çok dengesi

Çok dinlemek
Çok söylemenin yongası

Yukarıda yanlış var
Aşağıda bölüyor hendesi

Güvenseydim, güvenseydiniz
Unutmayın bu sesi

Alışacaksınız
Şeyler bitince, şeylerin hepsi

AĞLAMAK

Ağlamak
Unutmak kadar kolaydır inan
Sevin ağlayabiliyorsan
Sevin ağlayorsan
Gül ağlayabiliyorum ben diye
Gül ağlayorum ağlayorum diye
Sana bir şey yapamam
Ağlayamıyorsan

TÜRKÜ

Bir renk cümbüşüyle yarı çıplak giriyorsun
 Yarınlarda bekleyen gerçek korkularına
 Sorulmamış soruların daldan dala karşılıklarına
 Bir anda ışıkları kararacak gösteri alanlarında
 Yalnız gizlere yer tanıyan bir gösteri sergileyorsun
 Yarınlarda yer açıyorsun sen kendi korkularına

Karanlık geceleri harcama sevdalarına
 Bırak biraz da başkalarının olsun duygululuk,
 Durup dururken yıldızları kovma öyle
 Ya ay'a yüklediğin o büyük sorumluluk
 İlle de ağlatmak mı istiyorsun bizleri söyle

Senin aşkın birinci olsun istiyorsun
 Sımsıkı sarılmışsın karamsarlıklarına
 Gecelerin ödevlerini peşkeş çekiyorsun
 Bu karmakarışık ilişkiler pazarında
 İnandırıcı kılamadığın sevdalarına

KIZDIM DA YAZDIM

Unutmayın
 Ki
 Yaşam
 Öldüresiye güzel değildir.

MERDİVEN

O zamanları şimdi daha iyi görüyorum
Bir şiirdi her basamak

Sonra bir satırı unutuldu inerken
İnerken bir başdönmesi

Şimdi merdivenleri çıkarken
Her basamak bir roman

DİKTATORİAT İÇİN

Sen kendine direnirsin
Ben sana direnirim

Biraz zaman alır uykusuzluğun
Ben uykusuzluğumda bilenirim.

*

Her çağrıda bir ağrı
Her ağrıda bir çağrı
Var mı, var masalar
Çağırmasa

*

Susmaz tüfekte topla
O yok mu o var yokla
Doyar açla, acıkır tokla
Yukarı kaldırır vurur

ÖĞÜT

Ölenleri unutma
Ama
Yaşayan var ise
Onu sev

Sev ama

ÖLÜMÜN SİSTEMATİKİ

Partir c'est mourir un peu

O artık buraya gelmeyecek,
Oraya gelmeyecek,
Desem duymayacak,
Duysam bilmeyecek,
Ağlasam görmeyecek,
Beklesem olmayacak.
Demek ölmek,
Ad-ad, adım-adım gelen,
Birden giden,
Kalandan alan,
Alanda kalan.

TAŞINMAK

Taşınmak kadar
 Hüzünlü bir kırık yoktur
 Bir kopma bir yaralanma
 Gizlenmiş bir hıçkırık yoktur

Şarkıları vardır ya büyük olayların
 Taşınmanın da bir şarkısı olmalı dedik
 Şimdi onu okuyalım
 Şarkısı taşınanların

Çocuklar dikkat edin
 Bir şey unutulmasın
 Mangalın kapağı
 Tuz kutusu
 Teyzemin başörtüsü
 İhlamur torbası
 Sürahinin örtüsü
 Kırılmasın dikkat edin
 Safran kavanozu
 Çocuklar dikkat edin
 (Şangır şungur)

Ah kırılmasın
 Kırılmasındı
 Anneannemin lâmbası
 (Kamyon sesi gelir)

Her şey tamam mı
 Her şey tamam
 Anne her şey tamam
 Tastamam

Ama babamın
 Şu pencerede kalan
 Bakışlarını
 Alamadım bir türlü
 Çakılmış köşesine
 Alınmıyor alınmıyor
 Babamın bakışları
 Kırılmıyor da
 Yerlere de düşmüyor
 Orada
 Duruyor hava gibi
 Taşınmıyor anne
 Babamın bakışları
 Taşınmıyor.

Desinler boşboşuna
 Güle güle

PENCEREDEN

Evlerin içlerini dışlarına çeviren bir güneş..
 Geçip gitmiş bir bacanın ardında
 Boylu boyunca çakılıp kalmış bir duman ipi
 İnsanların başlarında eriyor.
 Hiç kimse kendinin sahibi değil..
 Hepsi bir başkasının sahibi
 Sanki.

SAKLAMAK ALDATMAK DEMEKTİR

Konuşuyorlardı yanımdan geçerken
 Duymadım sözlerini
 Yüzlerinde öyle bir esinti vardı ki
 Aldatmayacaklardı birbirlerini

*

Sussam-baksam, yüzünüzü dinlesem
 Ve izlesem sakladıklarınızı
 Sözlerinizden bir bir ayıklasam
 Ah, ben sana sende hep inan
 /mak istemiştım/ aradım bulmasız,
 Ölümsüzün, yalının, yalansızın
 İki elini

*

Konuştum köyün, kentin göründü
 Karanlık bastı ansızın
 Yollar tükendi kendi karanlığında
 Asılı kaldı değişmeyen bir şimdi
 Kutsalın uzağında

*

Ölüm değil, düşüncemde, ölümleyin
 Ölmeyen olmadı ki bugüne değin
 Ölüm değil, ölüm değil düşüncemdeki
 Ona bir gerçeğin sezinlenmesi deyin

*

Bir gerçeğin sezinlenmesi için
 Korkmayın ne olduysa söyleyin
 Neler olmuştur sakladıkça sizi düşüren
 Hiç bir şeye küçük düşmeyin

*

Küçültülmemek küçük düşmemek için
Karanlık sessizliklerde küçükleşmeyin
Ben sizi bırakıp giderim
Ama siz de kalmak isteyin

*

Nasıl dendiğini öğrenmek için
Nasıl deyemediğimizi gözleyin
Kalmak gitmekten zordur
Bir kaçanı bir kalanla deneyin

*

Ben sizi bırakıp giderim
Kalmayı

*

Yalan ölümden daha çok yitirir yaşamı
Saklamak düşürür ağır ağır
İnsanın düşeceği en alçak ortamı
Sözden korkmak, korkup susmaktır.

*

Senin düşüncedeki ölüm değil
Bil sen yaşamaktan korkuyorsun
Ölmeyen olmadı bugüne değin

*

Ölümü küçültür
küçültmeye yeter bir belki.

YALNIZLIK PAYLAŞILMAZ

Yalnızlık, yaşamda bir ân,
Hep yeniden başlayan..
Dışından anlaşılmaz.

Ya da kocaman bir yalan,
Kovdukça kovalayan..
Paylaşılmaz.

Bir düşün'de beni sana ayıran
Yalnızlık
Paylaşılsa yalnızlık olmaz.

YALNIZ'IN DURUMLARI

Yalnız'ın gelmesi de yoktur, gitmesi de..
Onun kalması vardır hep.

*

Aşk şiirlerinin unutulmazları
Susmalardan taşan tür'üdür
Başkalarını da sarar
Olur kılar olmazları
Alır insanları sonsuzlara götürür

Şairler şiirlerinde yaşamaz
Ulu yalnızlıklarında düşünür

*

Maupassant'dı mimarın adı

YALNIZ'IN DURUMLARI

Yalnız,
Kendisini
Hiç yalnız bırakmaz..

Hep yanıbaşındadır
Kendisinin.

*

Yalnız,
Kendisine hep yalan söyler..
Doğru sansın diye;
Aldatmak için kendisini.

Ama inanmaz
Doğruluğuna,
O gene
Yalan sanır hep.

ÇALINTI

Bir yer vardı orada iyi adamlar, atlar
Bir tarihi oklarla, yayla vurguladılar
Sonra ben tutuklandım, o adamlar, o atlar
Uykusuz gecelerin yarı içinde taylar
Sağrısı geniş birer birer kısırak oldular
Sonra ben çıktığımda onlar
O iyi adamlar
 o iyi atlara
 bindiler ve gittiler

UÇURTMA

İnci idi
 Uçurtmanın adı
 İpi kopmuş
 Bir
 Uçurtma gibi
 Bir
 Çocuğu
 Nokta.

*

Benim
 Uçurtmam
 Bir gün
 Unuttu ipini
 Kopardı gitti
 Bilmediğim bir yere.

ŞİİRSEL SİBERNETİK

Evren'de
Bir rastlantı'da
Buluşma'nın adıdır
Sevi.

Sevi'yi
Bir rastlantının evreni sananlar
Unuturlar tükem denen
Bir devi.

Rastlantı'yı
Bir sevinin evreni sananlar
Unuturlar insan denen
Bir ev'i.

Düşünün derler büyükler küçüklere
O zamanki kendilerini unutanlar
Düşünmediklerinden
Yarınki bir işlevi.

ALBUM

Elimde üç tekerlekli, kırmızı bir bisiklet.
 Bir nohut-oda Hacıbayram'da
 Denizsiz bir ada'nın kıyılarında
 Görünmez arkadaşlarım..
 Ne işim vardı bu rüya'da.

Bir kere, bisiklet yeşil değildi,
 Başkentti, ada değildi,

Karpuz iyi çıkmadı, beni yordu.
 Alemdağ ormanında kayboldum;
 Herkes beni arıyordu..
 Akşam oluyordu, korkuyordum.
 Ne işim vardı bu rüya'da.

Alemdağ ormanı yandı, yok oldu;
 Benim kayboluşum da öylece kayboldu.

Bir resimde toplanıldı bilmeden..
 Birer birer dağınıldı bilmeden..
 Beni buldu arayanlar sonunda..
 Ama onlar silindiler resimden..
 Ne işim vardı bu rüya'da.

Orda orman olsa da gene kaybolsam diyorum,
 Ya da resmi yakıp ben onları bulsam diyorum.

SAÇMALAMAYA ÖVGÜ

Seni övüyorum,
Öğretileri gülünç kıldığın için
Ve eleştirdiğinden
Donacaklaşmaya yönelik inançları.

Seni, en çok seni özlüyorum
Ve öykünüyorum,
Öykülüyorum seni..
Seni yoruyorum, yorumluyorum.

Seni her gördüğümde,
Her karşıma çıkışında sen,
Her saklandığında, çocuksu..
Karşımda..
Senin her karşına durduğumda
Ben
Senin yanında
Seni düşünüyorum

Seni
Ben
Hiç unutmuyorum.

OYNAMAK

En büyük oyunlarımız
 İçinde kaybolduğumuz
 Unutturan oyunlardı,
 Geçiverdi çocukluğumuz;
 Artık bulamayacağız onu.
 Öğretmenleri olaydı
 Oyunları okullara koyarlardı.

Şimdi içinde bulunduğumuz,
 Hep oyunlandığımız konu,
 Yaşamımızda oynadığımız
 Konulandığımız oyun
 Oynandığımız konu.
 Onun öğretmenleri olaydı
 Dersleri de yaşama koyarlardı.

MALTEPE-KARTAL-PENDİK

Pislendik
 Pislendik
 Pislendik
 Sonunda
 Dev gibi mikropları yendik
 Oysa biz
 Ne kadar şendik.

ŞAPKALI ADAM

Herkes düşer başka aşka
 Düşer hepsi başka başka

Kimi erken, aşka aşkdan
 Kimi gecin, aşkdan aşka

Tutmakla tutunmak gibi
 Düşmekle düşünmek başka

Yutmak ve yutkunmak kadar
 Üşümek, üşütmek başka

Sen dersin bir ola keşke
 Karışır baş ile şapka

YOLUN KÖYÜ

Gibili olmasın istedim hiçbir şey, sorular kadar
 Kuşların hiçbir türü uçmasın, ama neden uçmasın
 Etkili boyasında başkaları adına, şimdi oldu
 (Başka adların etkili boyasında)
 Onlar kendi adlarına uçmadalar
 Hepsi kendi kanatlarının kendi havasında.

Geçici süreleri ne kadar birbirine bağlasalar
 Ne kadar koysalar toplasalar yığsalar
 Hiçbir köyüne götüremez hiçbir yolun
 Kazanılmayan bir oyun için ağlamalar
 Bir daha yenik kılar
 Ağlamaklı oyunları kazanmalardan önce oynamalar.

Benim şimdi-dağlarım onun öteleri kadar, neden
 Çıkarım boyuna bakarım neredeler, onlar
 Oysa geleceklerindeki ölümün şimdidenki korkularında
 Ölüler gibi yaşamadalar
 Kavramında kendini bırakmış inişlere
 Ölmeden yitirir kendini hırsından
 Unutup yaşadıklarını eski gömleklerinde
 Ucuz, elden-düşme birini aramadalar
 Yazık bulmadalar kendilerinde
 Hırçınılıklarından okunuyor, korkmadalar.

Bilim arar doğanın yasalarını gene'lerden
Uçaklarına varır kuşlardan sineklerden
Böceklerin burunları istasyon kurar
Küçük yıldızlarına konar, bir noktada
Bir ışık bin kere yanar bin kere söner
Bir ışık bir kere yanarken bin kere sönmez
Her uykuları kolaydan yeni bir ölüme konar
O uykularından çoğu dönmez
Dönenler de yarı ölgün döner.

KÖYÜN YOLU

İlkin ne varsa bende, hep ne oluyorsa
 Hep yepyeni gördüğüm, yepyeni bulduğumdandı
 Hiçbir bakışım öbürüne benzemeyorsa
 Benim şimdidağ'larım sıradağlardır, ondandı
 Yaşadığımdan başka bir anım bulunmadığıındandı
 Üstüme üstüme hep yeni ölümler geliyor
 Ölümlerin en irisi bile ardımda duruyorsa
 Hiçbir ölümüm öbürüne benzemeyor
 Hep yaşadığımdandı

Buraya varmanın yolunu onlar
 Buraya varmak için aramamışlar
 Öyleyse buraya neden daha kimse varmamış
 Buraya varmayı neden aramışlar, arayan olmamış
 Buraya neden varan olmamış, soran olmamış
 Buraya şimdidağ'dan aşır gelen olmamış
 Bana sordular, oradan dönen olmamış
 Ama kimse üstelemedi neden olmamış.

Açıklanmış bir dünya mıdır
 Yoksa düşünülmüş ve orada kalmış
 Bir düşünülmüş yol çukuru
 Bir yarış parkuru
 Oralar buralara bir rüya mıdır
 Oralara neden korkan olmuşlar?

*

Ben seni hep orada ol istedim
 Yazık, her uyanışın birbirine uyuyordu.

PERDE

I

Perde başkalarıdır
 Başkalarına açılır,
 Başkalarına kapanır,
 Yaşamda ve Oyun'da.

Bir konu hazırlanır
 /Her iki tarafında/
 Bir konu yaşanır.
 Bazısı ısıklanır
 Bazısı alkışlanır.

Bazen ısıklanan tekrarlanır,
 Alkışlanan kaldırılır.
 Bazen alkışlanan unutulur,
 Isıklanan anılır.

Bazısına çiçek atılır,
 Bazısına taş atılır.
 Bazısı kapandıkça açtırılır,
 Bazısı açılmamak üzere kapanır.

Perde başkalarıdır.
 Her iki tarafında bir konu.
 Perde her iki tarafındadır;
 Ayırır ondan onu.

Perde açılıp kapandığı yerde
 Bir sonu bir başa vurgular.
 Bir bilinse! bilinmez ki nerde,
 Bir başlangıç bir sonu noktalar.

Açılıp kapandıkça
 Unutturur oyun olduğunu yaşamın
 Oyunun bir yaşam,
 Ya oynanıp yaşanan,
 Ya da yaşanıp oynandıkça.

II

Perde başkalarıdır.
 Sevgilim;
 Beni uyandır
 Uykusuz sezgilerimden,
 De ki:
 Ben o değilim..
 Ben hep yaşadım,
 Hiç oynamadım.
 Yokum ben, de..
 Ben orada hiç olmadım..

Bağır, beni uyandır,
 Orada oynayan beni çağır..
 De ki:
 Sen hep oynadın,
 Hiç yaşamadın..
 Oyundu, bitti;
 Kapat perdelerini
 Seyircin gitti.

III

Perde başkalarıdır.
En zor üçüncü perde;
Ayırır ikisinden
Üçüncüyü.

Üçüncü aşk, savaş, ayrılık, aldatı, ölümdür,
Beslenir yaşamın güzellikleriyle-çirkinlikleriyle,
Uyarmak, vurmak için örülür
Dışındakileri içindikileriyle.

Savaş, tutar oyunlarda
Onu yapamayanlarını avundurur.
Aşk, korkunç biter, oyunlarda,
Onda hiç yenen yoktur.

Mutluluk güldürüye girer oyunda,
Çoğu kez mutsuz bir aktör oynar.
Yaşamda aldanan, aldatandır oyunda
Kral oynar, sarhoş oynar, hırsız oynar, kör oynar.

Ardında birilerini, önünde birilerine
Bağlayan bir çağrıdır, perde..
Oyuncularını seyircilerine
Benzer çizgilerinde ayırır. Perde.

BİR İÇİN

Altıyı yediye bağlayan bir
Kavuşmada gülen
Ayrılmada ağlayan bir

Ananlar için
Beni sana
Seni bana bağlayan bir

Unutanlar için
Bitene el sallayan
Başlayana uyanan bir
Bir, başladıktan sonraki
ve bitmeden önceki
Bir.

Hep o mudur, o değil midir
Bir midir, bir değil midir

Kimince hep o'dur da sanki değildir
Kimince hem o'dur, hep o değildir.

SANAT

Hiç kaçma bırakmazlar
Seni ararlar boşluğunu değil
Kapatmak kolay taşımak zor
Seni tartarlar boşluğunu değil

UYANMAK

Bir geceyi böldü birdenbire
 Bir rüyayı darmadağın ediverdi
 Bir uyanı dirildi ve
 Bir uyku öldü birdenbire

Dağılıverdi bilinmeyen yerlerine
 Bilinmeyen yerlerinden gelmiş
 Karmaşık esmer sarışınlıklar
 Ve gittiler anılardaki silinmeyen yerlerine

Oysa tam yükseliyorken sımsıcak
 Bir avuntu anıtının boyutları
 Bir yerde kesişti yakın uzak
 Bir yerde somut kıldı soyutları

Rüyadaki yaşam doğru-yalan
 Tam andıracakken yaşamdakileri
 Daha aldatılarının bitmesi başlamadan
 Azalan, ufalan, yok olan

Söylemeli şiirini korkusuz onun da
Zor bir deyim rüya
Sakıncalı ve kuşkusuz eninde boyunda
Hani bir ayna kırılır ya

O da almalı yerini
Birdenbire kırılan aynadan
Saklayıp süsleyip değiştirdiklerini
Önündeki ardındaki kırıklardan

Ürküyordur ve hep ürkecek
İki dünya uyuması uyanması
Bilmeli ki daha gerçek
Aynadan aynanın kırılması

İLKİN YERİMİZDEN YERİMİZİ ARANDIK

I

Daha fazlası ora değildir.
Orada dur, tam orada.
Bir başka beridir daha ötesi.
İlkin yerinde, tam orada,
Orada dur, duru bul.

Daha fazlası o değildir.
Dur'u bulunca kımıldan artık.
Kalırsın yoksa kendine kul.
Kendinsiz kalırsın o içinde.
Kendini tamamla, kendine var,
Var, var da, kalı bul.

Alışma, olağan olursun
Olaylaşırsın, anlıyor musun.
Yenilenmek bu değildir, dur.
Aşmasını bil, kendini kendin içinde.
Ötelere götürecek dolu bul.

II

Daha azı bu değildir.
 Düşünmezsen gerilersin,
 Dışında kalırsın, anlıyor musun.
 Dur, düşün, orayı, onu, bunu.
 Anla bulunduğunu, yaşa olduğunu.
 Durumlarda bili bul.

Sonra, sâf şimdi değildir,
 Öncedir birazı şimdinin.
 Sana kalsın diye sonranın cebi,
 Sendenliği olsun diye gidişinin.
 Şimdi önce geli bul.

Daha azı bura değildir.
 Sensiz bura olmaz.
 O'suz olmaz ora.
 Gelen duranı bilmelidir,
 Giden kalanı,
 Yoksa olmaz ora bura.

III

Gitmek, hiç o kadar kolay değil.
 Gelmekten daha zor, duyuyor musun.
 Ora başka bir yerdir, uzak.
 Önce yerinde duruyor musun.
 Yerinde olmana bak.

Olmak hiç o kadar kolay değil.
 Durmaktan daha zor, varıyor musun.
 O ikinci bir önemdir uzak
 Sen birinci adımı atıyor musun.
 Bu ol'dur, ötesi olu bulmak.

IV

Senin işin ilkin durdur.
Kendi içinde olu, geli, bili bulmak.
Anla kimin neye nesini, anlarsın.
Bunlar görmek kadar zordur,
Bilip durmak, olup varmak.

Senin işin dura kadar, durdan sonra.
Sana kadar senden, senin yerinden sonra.
Yerine kişilikle basmak isteyor musun.
Arantı yere kadar, olmalar yerden sonra.
İlkin durup biliyor, sonra bilip duruyor musun.

BİZİM ŞARKILAR

Çamlıca bahçelerinde eski günler hatırlanıyor
 “Biz Heybelide her gece mehtaba çıkardık”
 Hüsnüne güvenen sevgilim benden kaçıyor.
 Halbuki “Niceler bu tarz-ı revîştten geçti”.

“Ömrüm seni sevmekle nihayet bulacaktır”
 O kadar gülüp eğleniyorlar ki!
 “Yalnız seni sevdim, seni yaşadım”
 Nasıl bir sevgidir bu, bilmiyorlar ki!

Şarkılarla çoğalıyor keder:
 “Ölürsem yazıktır sana kanmadan”
 “Dün yine günümüz geçti beraber”
 Fakat bu yalnız gece yalan.

Her yerdeyim şimdi ben
 Zamanın dört sene evvelinde:
 Eylül mehtabı Bostancı iskelesinde
 Zamanın üç sene evvelinde:
 Yaz günleri. Çifte Havuz bahçelerinde
 Zamanın iki sene evvelinde:
 “Bir ihtimal daha var,
 O da ölmek mi dersin” şarkısı dilimde.

Besteler dönüyor korkularımın içinde:
 “Sevecekler diye gönlüm” onu “pek kıskanıyor”.
 “Bugün de akşam oldu” Çamlıca bahçelerinde
 Bizim şarkılar geceye uzanıyor.

ORTA MESELESİ

Ecoute, Malrouth,
Nous sommes au milieu de la route

Antonin Artaud

Dinle barbut
Yarısında'yız yolun
Sen bunu unut
Bilinmesin sağın solun

Ortada kalanlar
Ortada bıraktıklarından kaçanlar

Ortada bırakılanlar
Ortada kaldıranları suçlarlar

Ortanın da dereceleri (!) var
Başında ortasında sonundalar

Belirsiz bir yer yoktur var
Ortanın ortası kadar

Ortanın başında duranlar
Ortanın sonundakilere uzanırlar

Sonra sıralar sıralar sıralar
Ortanın sağındakiler, solundakiler

Ortadan kaçma akışında sular
Ortadan akma kaçışında sular

Bakılınca tepelerden ovalara kadar
Kalır karalarla göklerin ortasında havalar

Bir birikme düzlüğüne kadar
Doğanın ortasında süzülür yataklar

Yaya kaldırımlarından yürüyen vatandaşlar
Ortada Tanrı belası trafik var

Bir roman ortasında cıvıklar
Bir oyun ortasında alkışlar, kahkahalar

Genç kız odasına çekilir ağlar
Palyaço ortada halkın önünde ağlar

Pazarlık üç aşağı beş yukarı uzar
Ortasını bulurlarsa alır satarlar

Cehennemi cenneti bir güzel uydurmuşlar
Ortasına da bir durak kondurmuşlar

Kadını ya göklere çıkarmış ya yerlere atmışlar
Sonra cayıp ortasında bulmuşlar

Ne içli fotoğraflar var
Gelinle damadı ortalarına almışlar

Ne zaman kar yağsa fırtınalar
Tuzu kurular ortada Tanrı'yı arar

Solun sağında, sağın solunda beyler paşalar
Ortanın solu alındı, sağıni bakalım kim kapar

Şimdilik ortayı boşalttılar
Sağın da solun da ortası var

Anneannem derdi bir zamanlar
Tanrılar ortada kalanları korusunlar

Bir başla bir son A-B noktası var
Aradığını ikiye böl ortası çıkar

Bunları bana yazdıranlar
Yazdıklarımın ortasına baksınlar

SHAKESPEARE'DEN SHAKESPEARE'E

Çok şey var
Olmakla olmamak arasında

Bence bütün ve her şey
Bölmekle çıkarmak arasında

Çokluk ikiye bölerler her şeyi
Toplamakla çarpmak arasında

Ben dörde bölerim her şeyi
Gitmekle kalmak arasında

Bir yokluk, yok olmak
Aldanmakla inanmak arasında

Bir varlık, var olmak
Unutulmakla unutmak arasında.

Ben yok oldum kimi zaman
Yok olmamak içindim kimi zaman

Var oldum öyle anlar oldu ki
Var olmamak içindim kimi zaman

Her şey senin yüzünden
Deyip çıkmak vardı aradan

Ama ben bilirdim ki
Benim yüzümdendi de çoğu zaman

YAŞAYAN ÖLÜM

Herkes için en kesin çıkarma'sısın sen uykular fazlasında
Bütün şeylerde, bir aralıksın kendine, önün ardın uçsuz
Sonuçsuz bir başlangıç, bitiminle yankılanan bir soruymuş
Yürümediğince giden taşlaşmış bir anı aynasında
Neyi değiştirir giyinmiş ya da soyunmuş

Başında sonunda kim bilir ki nasıl ne'yin ortasında
Hiç kimsenin kalkmayacak olduğu sofrasında
Artık hep acıktığı kadar doymuş
Oralarla buraları birbiriyle tutuşturan sobasında
O'ymuş ya da Bu'ymuş

durmuş
Bağırmalarının en yoğun tek noktasında
susmuş

YAŞAYAN ÖLÜM

Gözlerini kaçıramazsın, geçmiş ola
Artık derebeyindir senin o görmüşlüğü
Köleliğini sana ısıtır yaşlandıkça o ve sen
Onun yaşamışlığındadır senin ölmüşlüğü
Artık o sende hep yaşayan bir ölüm

Başka görüntülerle gelir, öbür açılıyla
Seni yerinden eder, gider,
Gelir yerinden eder..
Pasını siler, kimse anlamaz sen anlarsın
Sen anladıkça o sende hep yaşayan bir ölüm.

1.9.1980, Pazar

SONUÇ

Bütün sonuçlar hüzündür:
Bir son, görülmüştür..
Yer, yarılmış,
Bir dağ, aşılmıştır..
Biri gelmiş, kalmış,
Ve gitmiştir

Sevmeyorum sonuçları:
Bir problem çözülmüştür..
Bir yere varılmış,
Orada kalınmıştır..
Bir gülücük darılmış,
Bir defter dürülmüştür.

BİR MONOLOG

Çağırırım,
 Gelir.
 Oturun derim,
 Oturur.
 Konuşun derim
 Ne konuşayım der.
 Kaldığınız yerden devam edin derim.
 Nerde kalmıştım der.
 Orada derim.
 Orası neresiydi der, durur.
 Örneğin Allende konusunda derim.
 (Ayyende okunur)

Bilirim, susması gerekirken susmaz,
 Dinlemesi gerekirken dinlemez.
 Eline bir kalem-kâğıt veririm,
 Yazın derim:
 "Zırva tevil götürmez"
 Yazar, ister-istemez.

Kapıyı açarım:
 Şimdi gidin derim,
 Giderken uğurlarım..
 Okuyun, derim
 Bilirim, okumaz.

Okuyup anlasaydı,
 Öyle konuşulmazdı,
 Bu da yazılmaz.

OZANCA

“Bütün ömrünü doğduğu yer olan...
Yerde geçirdi...”

Bütün ömrünü bir yerde geçirmek,
Bütün ömrünce bir şiir düşünmek,
Bütün ömrünce ölmek.

Bütün ömrünü or’da geçirmek,
Bütün ömrünü bur’da geçirmek,
Bütün ömrünce bir çekirdek,
Bütün ömrünce kalmaya gitmek.

Bir sevi’ye bir büyük harf düşürmek,
Bir aşk’a bir büyük sözcük pişirmek,
Bir mermeri, vurmadañ,
Bir yüzü, durmadan,
Ama bıkmadañ, usanmadañ
Kendi yüzünde hüzn-hüzn, çizgi-çizgi oymak.

Sonra bütün ömrünce süreceğ
Bir noktayı aramak,
Ve bulmak..
Bir şiir’in tam ortasına o noktayı koymak..
Adı yaşamak.

Bütün ömrünce kalmaya gitmek

Bütün ömrünce gitmeye kalmak

ÖYLESİNE BİR MASAL Kİ

Benim bahçem yoksuldu;
İki dala bir yaprak düşerdi ağaçlarımdan.
Kuşlarım ödünç alırdı kanatlarını
İşlerinden yorgun dönen arkadaşlarından.

Zeytin, peynir, reçel, bal
Konserleri verilirdi her gece
Sofralardaki yapayalnız ekmeklere
Ve yokluklar yarına bırakılırdı böylece.

Soğuk sular akardı çeşmelerden,
Doktorlar saklambaç oynardı hastalarla.
Her akşamki sazlı-sözlü eğlencelerden
Çocuklar hasta olurdu pastalarla.

Aylı-yıldızlı-mehtaplı gecelerdi tüm
Sokaklar, evler ısıl-ısıl parlardı.
Çözümlemesi zor bilmecelerdi, kördüğüm;
Ve bakar bakmaz çözüm bulan adamlar vardı.

Öyle okullarımız vardı ki orada
 Öğretmenler Hoca'larının öğrencisi değil,
 Ner'deyse kulu-kölesiydi, kıran-kırana.
 Derslere bile girilirdi arada.

Nasıl anlatsam, bizim ora'lar
 Öyle sıradan bir semt, bakımsız bir mahalle değil,
 Sanki Cennet'ten bir köşe,
 Bağımsız bir masal ülkesiydi.

Ah! Sizler görmediniz çocuklar, çünkü
 — Dilerim görmeyiniz — o günler geride kaldı.
 Dinlemediniz böylesine bir öykü.
 Şairine gülmeyiniz, bir masaldı.

BARAJ'IN ÖYKÜSÜ

Ben bir baraj'ım dostum.
 Bir omuzum dayanmışsa bir dağa,
 Başka bir yamaca yaslanmıştı
 Öbür omuzum.

Ama benim işim dağlarla değil.

Sırtım sulara dayalı,
 Işığa dönük duruyorsa göğsüm..
 Bir bildiğim var,
 İki gözüm.

Ama benim işim sularla değil.

Niçin çıktım karşısına suların?
 Niçin durdum karşısında dağların?
 Nereden geliyor, nereye gidecek?
 Dayanacak mı gücüm?

Ama benim işim sorularla değil.

İncecik bir dereydik, geçip gidendik
 Ya sen, ya ben.
 Sonra bir göl oluverdik
 Ya sen, ya ben.

Ama benim işim manzaralarla değil.

Taa ötelerde vardı ya,
 Hani bir kaynak..
 Şimdi gece-gündüz tam vardıya
 Işık oldu, enerji oldu o kaynak.

Ama benim işim kaynaklarla değil.

İşte bizler, el-ele verdik,
Olduk bereket dolu'su.
Tümünü kendi adında yücelttik;
Dağ, taş, toprak, su.

Ama benim işim taşlar topraklarla değil.

Dedim ya! Sen-ben-o; yani biz
El-ele vermeliyiz, istersek yücelmek..
Yoksa, boşu-boşuna akıp-gideriz,
El-ele vermezsek.

Benim işim ayrılıklarla değil.

Ben bir suyum, sen bir dağsın, düşünüyor musun?
El-ele vermişiz; o da oluyor bir nur, bir ışık..
Ovalara kentlere bereket yağsın, düşünüyor musun?
Fabrikalar aydınlık, evler-insanlar aydınlık..

MAL ÜSTÜNE ÇEŞİTLEME

*Al paramı sattığımı geri ver.
Ver paramı sattığımı geri al.*

*

Aldı öldü, sattı öldü..
Kalktı öldü, yattı öldü.

*

Kimi enini sevdi, kimi boyunu,
Kimi ölünceyedek sıktı suyunu.

*

Biri son sahibiydi, biri ilk..
Bu oyunu hep birlikte seyrettik.

*

Sizin için üçün beşin ne değeri var..
Aldatmada aldanmanın da yeri var.

*

Ömrümün nurusun, canımın yongası..
Şu gördüğümüz yatak-yorgan kavgası.

*

Kimi der, ayağını yorganına göre uzat,
Kimi de, yorganını ayağına göre uzat.

Dağdan dağa atlamakta bir keçi,
Çayırlarda otlamakta birkaçı.

*

Şunu şunu ayırdım, ne tuttu..
Alıcı satıcıyı, satıcı alıcıyı uyuttu.

*

Öbür çeşitlerimiz depomuzdadır,
Cafcafımız vitrindeki popomuzdadır.

*

Bugün peşin, yarın veresiye,
Bahalı sattık, ucuzluk diye diye.

*

Tasalanma paşam, bir kolayı var;
Size tavşan, bize aslan payı var.

*

Doymazları mallarıyla aşınırken gördüm,
Taşınmazmalları taşınırken gördüm.

*

*Ver paramı sattığımı geri al.
Al paramı sattığımı geri ver.*

DİYEN DİYENE

Biri ben zenginim dedi
Biri ben mühendisim dedi

Biri ben gemiciyim dedi
Öbürü yanaş da bir görelim dedi

Biri züppeyim dedi
Şapkayı öne eğdi

Biri denizciyim dedi
Denize gitti

Biri havacıyım dedi
Havaya gitti

Biri karacıyım dedi
Karaya gitti

Biri güçlüyüm dedi
Herkesin gücüne gitti

Biri ben hastayım dedi
Doktorun hoşuna gitti

Biri mal sahibiyim dedi
Mal silkindi, yemin et dedi

Biri gelirim var dedi
Öbürü gelir misin dedi

Biri ben barışkım dedi
Biri ben karışkım dedi

Biri ben yumuşakım dedi
Biri ondan ilâcını istedi

Biri ben işçiyim dedi
İçeri girdi

Biri ben de işçiyim dedi
Dışarı gitti

Biri ben güzelim dedi
Güme gitti

Biri canım sıkılıyor dedi
Biri hay senin canına dedi

Biri dedi ben pazarcıyım
Pazara gitti

Biri dedi ben mezarcıyım
Mezara gitti

Ben solcuyum dedi
Sağcının biri

Biri dedi ben dağcıyım
Ben de avcıyım dedi biri

Biri dedi ben yağcıyım
Yağcılık meslek mi dedi biri

Tüccarım ben dedi
Tüccarın biri

Şairim dedi yazarın biri
Ben de yazarım dedi şairin biri

Ben deliyim dedi
Akıllının biri

Biri ben çok akıllıyım dedi
Ve diye-diye delirdi

ONDANDIR

Seninle ben değil,
 Seninle biz ikimiz
 El-ele, göz-göze, baş-başa,
 İyi şeyler düşündük..

Gündüz-gecelerimizdi gece-gündüzlerimiz,
 Evler-odalar,
 Pencereleler, perdeler, saksılar, çiçekler,
 Halılar, kediler düşündük.

Sofralar,
 Misafirler düşündük;
 Gelmediler..
 Nerde'ler düşündük.

Türküler, şarkılar, şiirler
 Kendince öyküler düşündük..

Sen unutmuşun,
 Ben de yazamamışım..
 Şimdi dalıp-dalıp gidiyor,
 Orda'lar düşünüyorum.

Arada yalnızlığımı anlamamışım..
 Üşüyorum.

O HEP YABANCI OLMAK

Hep kendini çizdi o
 Yanlış yapacak kadar usta olmadı
 Gölgesi kendisininindi abartmasız
 Canı sıkılıyordu arayan yerinden
 Kendine öz bir açrının derecesizliğinde
 Aralıksız boşluğa daldı arada
 O kalabalık gülümseyen boşluğa
 Ve sustu boyuna içinden bağıra bağıra

Elinde bir tüfek vardı, paslanmış
 Ve kalbinde hep kanayan bir gül
 Çocuklara çocukluk oynadı, anladılar
 Susmalarında yaşsız ölümler kovaladı

Çizgisini görmedi hiçbir dilde
 Kitaplar taşınamaz kadar azaldığında
 Kaçan uykularını sattı
 Savaşım pazarlarında kalabalıklara

Çözülmüş problemleri yeniden düğümledi, uzasın
 Sundu yorulmadan oyuncaklarcasına, büyüklere
 Bütün aşkları kinleri anladı saçlarında
 Kendininkileri bir türlü çözemedi, uzasın.

Sonra bir gün müzik dinlerken
 İşin önemli olduğunu anlayıp
 Kilitlerle menteşelerin yerlerini değiştirip
 Pencereleri kapı yapıp kilitledi içine

Boşuna birikim düşleri zenginliğinde çoğalan acı'ydı
 En çok kendine gülmek geliyordu içinden.
 Unutulacak hüznünlerin tanıklığıydı
 Gülünç çirkinliğinde daha da acı
 Bankaların en büyük parkı olacaktı

Tüm bizleri sen, sizleri sen sandığından
 Anımsamaları kentlere böldü, kumladı
 Yorumlamadı gibi olup olayları
 Tuttu bir gölgeye yorumladı

O zaman mı yabancıydı şimdi mi yabancı
 O zamanlar kendine yabancıydı
 Şimdi başkalarına yabancı

ISLIK

Kulağında bir mutluluk türküsü
Bu sokakla ne var bunun ilgisi

Karanlığı aydınlatan bir ılık,
Uykusundan uyandırır herkesi.

Bir şarkıdan yola çıkan bir ezgi,
Gelir konar saçlarına suskusu.

Gözlerini kaçırırsın kendinden.
Kulağında bir mutluluk türküsü.

Güneşinde, yağmurunda bir sokak
İki sokak olur, büyür gecesi.

Adımlarım gider-gelir sana. Sen
Gittiğinde daha büyür kedisi.

Bir sokaktır pencereden başlayan,
Pencerende kımıldayan gölgesi.

Karanlığı aydınlatan bir ılık..
Bir uykunun uyunmamış öyküsü.

ÇOCUKLARA

Yalan bile söylerken
Prensibim doğruluk
İsterim ki ben
Sen de öyle ol, çocuk

Ama yalnız doğruyu der
Benim bildiğim çocuk
İsteseler ve de istemeseler
Sona erer çocukluk

Olur mu olur
Çocukluk kadar
Erişilmez yolculuktur
Çocukluk

Olur mu olur
Çocukluk kadar
Erişilmez yolculuk
Yoktur.

HAN

Hanlar vardı
Biri yutuyor yutuyor
Yuttukça gülüyordu
Sahibini

Öbürü yanıyordu sevinç ile
Bir başkası yıkılıyor
Yerine yenisi yapılıyordu
Oda oda daire daire
Fazla uzatmayalım
Eşek değiliz
Vesaire

DURUM

Ben sonsuzluğa oynamaktayım,
Burada da, orada da.
Onun için, gözlere
Ufacık bir noktayım..
Orada da, burada da.

Sana göre kalmaktayım,
Ona göre durmaktayım..
Burada da, orada da.
Bana göre olmaktayım..
Orada da, burada da.

MITİK

Yanlış oldu.

OYUNLAR

Ne zaman
Bir kenara atılmış,
Patlamış bir top görsem,
Aklıma
Yarıda kalmış bir oyun gelir.

Çocukluğumu düşünürüm,
Büyüdüğümü düşünürüm.
Aklıma
Oyunun topsuz yanı;
Başka bir oyun gelir.

ÇAN

Çocukların her gün yaşam günüdür;
Doğum günü yaşlıların hüznüdür.

DÜZ-YAZI GİBİ

Unutamadığım bazı konular var
 Onları unutuyorum
 Unutmayacağım konular yok mu
 Onları unuttuklarımın yanına alıyorum
 Yani aklıma saklıyorum
 Ben unutmamaya
 Unutmak kadar inanıyorum

Siz buna inanıyor musunuz
 Ben inanmıyorum

Şimdi soruyorum:
 Ben unutuyor muyum,
 Unutmuyor muyum?

DO

Dün sabaha karşı kendimle konuştum.
 Ben hep kendime çıkan bir yokuştum.
 Yokuşun başında bir düşman vardı;
 Onu vurmaya gittim kendimle vuruştum.

SANATIN ADI

Soyundukça
Birinin düşün'lerinde biçim,
Sana..

Ve
Öbürü'nün biçimlerinde düşün,
Bana..

İkisi de diyorlar ki insana:
Örtün, örtün..
Üşümüşün.

NOKTALAR

Kimi zaman
Söylemek zor,
Çoğu zaman
Dinlemek..

Diyor bir nokta
Bir başka noktaya.
Bilmek:
Noktadan noktaya.

BİR BİLDİĞİ VAR

Kürsüde şimdi konuşan saygın kişi
 Çok şeyler biliyor besbelli.
 Tarihsel konusunu adım-adım sürdürüyor,
 Getirip bırakıyor aşk'ın kapılarında.
 Gidip-geliyor yaşamlarla düşünler arasında:
 Günümüzdek olanlar olmayanlar.
 Arada bir güldürüyor, dokunaklı, acı..
 Bir bildiği var.

Sunuyor geçmişin ürkütücü, övgünç özetini,
 Doğrusuna doğru.
 Neler neler olmuş, kimler kimler yaşamış,
 Kimse ölmeden önce bilmemiş yerini.
 Adlar sıralanıyor olaylarla kaynaşmış.
 İnsanlığın serüveni tarih sürecinde.
 Anıyor bir şairin dizelerini.

Sonra bir başka olay, bir başka adam.
 O zaman her şey daha geniş, daha büyük, daha çokmuş.
 Parçalar çıkartıyor kocaman romanlardan,
 Deyimler, bulgular, şiirlerden dizeler..
 Geçmiş zamanların bilincinde
 Düşünceler ve davranışlar.
 Sonra gerçek bir sonuç:
 Her adamın bir olayı yokmuş,
 Her olayın bir adamı varmış..
 Son anlaşılan, eksik ama korkunç.

Desdemona:
 "Ölüyor ağlayınız, ölüyor Desdemona."
 Ardından Helena..

“Sen bu içkiyle her kadında Helena’yı bulursun.”
 Kendinden bir şeyler anlat bana
 Belki kendinden kurtulursun.
 Ama kaçmak ya da kaçmamak için,
 Aşka yanaşmamak için..
 Ne kadar anımsasan o kadar da unutursun.

Ama,
 “Bellek, dökülmekte olan bir duvar resmine benzer...”
 Demiş Stendhal..
 Bilim’den, kurgu’dan, savaş’dan aşka yer açmak için,
 Aşk’dan kaçmamak için,
 Stendhal’in de bir bildiği var.

Aşk’a yer açmak.. Tarih’de, insan’da, beyin’de
 Kolay bir çaba olmasa gerek.
 Aşk’ı bekletiyor olmalı
 Hiç yaşlanmayacak gibi öğrenmek.
 Ve nelerden sonra,
 Bilerek bilmeyerek,
 Gerçek bir bilginesine
 Aşkın kapıları önünde ölmek.

Bilerek ya da bilmeyerek
 Savaşların, yengilerin, yenilgilerin içinde
 Bilimlerin içinde ve dışında beklemek
 Onca beklemektedir..
 Aşk’a bir yer açmak..
 Belki onun da sırası gelir..
 Ya da:
 Gelmezse ben gider alırım, hah-hah-hah!

Öğrenmek, bilmek, unutmamak ve beklemek..
Ve bekleye-bekleye başarılar üretmek..
Sonra dökülür sıvaları, boyaları,
Tarihleri ve adları öğrenilenlerin;
Sanki kucağını açar, gel diye aşk'a bellek..

Ama o gitti-gider, şairlerin dizelerinde
Hiç ölmeyecekmiş gibi,
Ki ölmeyecek..
Yorgun, bitkin, onlara uzaklardan gülerek..
Bir de bakarlar hiç eskimemiş gibi,
Dizeler başkalarının dillerinde..
Bilerek, bilmeyerek.

HEP

Seni ben
Uyuyamıyorum;
Eksi ben.

Seni ben
Unutamıyorum;
Eksi ben.

Seni ben
Saklayamıyorum;
Eksi ben.

Seni ben
Yok'layamıyorum;
Eksi ben.

Seni ben
Düşünüyorum;
Hepsi ben.

BU KİMDİR 1

Seni zehirleyen “intellekt”
 Beni çağırın dışı
 Kayan yıldızlar “direkt”
 Noktalıyor gidişi

BU KİMDİR 2

Erenköyünde bir köşk
 Or’daki verem kız iyileşecek
 Ama okuyucularını hasta ettin yatak-döşek
 Lan eşşoğleşsek

BU KİMDİR 3

Boğaz’da bir yalı, nah var
 Yalının pancurları, nah var
 Ulan Boğaz’da Lodos eser mi
 Marmara’da eyvah, var

BU KİMDİR 4

Hotel Splendit
Büyükada tıpkı lüfer
Latince itoglit
Rumcada ne gezer

BU KİMDİR 5

Vay vay vay
Bu ne biçim poliklinik
Sanki körüklü tro-tramvay
Doktorların tümü var da asabiyeci eksik

BU KİMDİR 6

Bekçi, bekçi
Kadına bakma öyle kinli-kinli
Bugün sevgilisi nöbetçi
Kocası izinli

HIÇKIRIK

Eskiden bir deyim vardı
Mutluluklar için söylenen..
Gül bahçesi, kuş kafesi
Gibilerden.

Demek onun için
Gül uçtu kafesinden,
Kuş da bahçesinden..
Kafesle bahçenin yersizliği yüzünden

ADALET

İnsansız adalet olmaz.
Adaletsiz insan olur mu?
Olur, olmaz olur mu!
Ama, olmaz olsun.

O

Hiç tutulmayan bir balık, emekli
 Memurlar gibi
 Ama daha var sanıyor, var mı

Ben hiçbir yerde eskimedim
 Boyuna tutulan bir balık taze
 Aynı adla ama hep başkaları için

İki yolu var (konu bir) kolay, zor
 Görüntülerinin karşısında
 Biri aşındırıyor, güven içinde kemiriyor
 Öbürü bileyor hep aday bir bıçak

23.8.1980, Pazar

AD

Okudum
 Başkaları olmuş

Bana sorma
 Başkaları olmuş

SANDALYE SOKAĞI

Sonra ayıptır söylemesi;
Sizin anlayacağınız,
Biz Vefa'dan taşındık.

Koskoca İstanbul'da
Oturacak yer mi kalmadı!

BAĞLAÇ

Dünyanın en büyük ordusu iki kişidir,
En kalabalık kenti de bir-kishi..
Başladığından beri onların bitmez savaşı
Evden-eve taşınır-durur bir kişi.

KİŞİYE ÖZEL

Yedi yaşında Ankara'dan geldim
 Babasızlığımlı getirdim
 İstanbul'da deniz vardı
 Denize ilk girişim düşmek yoluyla oldu

Akşam üzerlerini sevmezdim
 Annem ud çalardı güneşi batırırken
 Amcamın ölüm haberi daha gelmedi
 1922'de Murat Dağlarında yüzbaşı Ali Saip

Üç anneannemden ikisini gördüm
 On iki teyzemden altısını
 Altı dayımdan ikisini
 Öbürlerinin hep resimlerini gördüm

En büyük anneannem yüz on yaşında öldü
 En büyük dayım doksan dokuz yaşında
 Dedem altmış beş yaşında ölmüş
 Kadınlar soyadlarını aldılar kocalarından
 Bizler de ayrı ayrı adlar aldık otuz beş'de

SÜRÜSÜNE BEREKET

Yalancılar, sevimsizler söz dolusu.
 Boş kafalar, ceketler, paltolar, şapkalar..
 Sıfırlar, bönler, ahmaklar, oburlar..
 Baksan, bakmasan göz dolusu.

DENKLEM

Dinleyorum ruz yorlar
 Bir türkünün türküsünü
 Yazıyorum ruz yorlar

Görüyorum ruz yorlar
 Bir gölgenin görüntüsünü
 Biliyorum ruz yorlar

Biliyoruz biliyorlar

BIKMAK

Önceleri küçüktüm
İçinde ben kayboluyordum

Şimdi büyüdüm
Dışında sen kayboluyorsun

ALTERNATİF

Biri bir yerde eğer, bir anda
İkiye bölünse neşeden
Seviniyorum içimden

Bazen o sevinen ben
Neden bin parça, kırık
Darmadağın oluyorum, neden

ÇİÇEK

Biri biraz geciktiğini söyleyecek
Bir çiçek bir yalandan geçecek

ÇİÇEK KULLANMAK

Bir çiçek Kurtuluş'da otobüs bekleyor
Bir kadına
Ya bir ölüye
Ya bir yalana gidecek
Çiçekler yalana bile boyun eğler
Ama en çok gecikmedir
Bir çiçeği üzecek

SÖZ

Bir gün siz de zengin olursunuz
da karşılıklı çay içer
konuşuruz
Diyen adam seni unutmayorum
Bir gün elbet konuşuruz.

ONU

Gidenler oraya kadar
Gider
ler

Kalanlar buraya kadar
Kalırlar

Arada bir an var olur
Sanırlar

Bir an vardır arada
Onu bile alırlar

NON ETİK

Karanlık çöktü, bahçemize evlere
Karanlıkta görmeye yöneldim
Alıştırdım sonunda kendimi
Karanlıkta görmelere

Baktım kimileri de çevremde
Karanlık kalkmaya kalmadan
Karanlığa alıştılar

ÇİÇEKLER NEDEN SOLAR

Bir çiçek büyüyecek
 Bir satıcı onu kesecek
 Sana verecek
 Sen onu alıp gidecek
 Ya bir kadına
 Ya bir yalana
 Ya bir ölüye verecek
 Çiçek buna gülecek

Bir çiçek bir ölüye gidecek
 De
 Ölü sevinecek, ya da gülecek

Biri birine kendini gösterecek
 Ve
 Gecikince, elinde bir çiçek
 Özür dileycek

Gül, sen gül buna gül, gül
 Bu gelenek, bu kural,
 Bu kadın, bu ölü, bu gecikmeler
 Toplumsal

DAĞLAR ÜSTÜNE ÇEŞİTLEME

Aşk o kadar ne ise
 Uzaklığın yanında
 Uzaklar o kadar aşk oluyor
 Adamın canında

Ne demeli, ateş, alev, can
 Sormalı önce uzaklardan
 Kimi kül olur söner gider
 Kimi yanar rüzgârlardan

Uzaklar denince dağlar aklıma gelir
 Dağlar olsa da olmasa da
 Dağsız uzak yoktur bana sorarsan
 Dağlar arada olmasa da

BİR RÜZGÂR

Bir rüzgâr, işi esmektir
 Kimi şeyi söndürür yanarken

O götürür, getirir
 Bunu bilmez, eserken

Bakarsın bir şey alevlenir
 Bir başkası sönerken

ŞUNSUZ

O söylemeseydi karşı çıkmayacaktın
 Belirsiz duruyordun onsuz
 Kitaplar da az değil
 Ama konuşmak öte bir şeydir
 Söyleyen söyler, durur, konuşur gider
 Ve söylenenler
 Sende uyanır olgunlaşırsın, söylenenler
 Göz demiştir o, ya da göz demiştir
 Ki artık elindedir bir göz düşüncesi, bir göz
 Bakarsın, kim bilir
 Göz demiştir, elinde bir göz fikri
 Sende seni sen eden bir bakış
 İyi kötü bir düşünce

O olmasa, o gelmese demese
 Masanı kim masa eder
 Yatağını kim yatak
 Sen olmasan, o güzelleme,
 Onsuzluğunu bağırmayı vermiştir
 Sana o
 Bağır.

KÜRSÜDEN

İskender için

Tarihin kucağına sen küçük
Çabucak düştün çocuk

Çocuk bahçesi değil
Okul sırası değil

Fırınların değil
Uzun zamanların yolların vardı

Bir can sıkıntısı erken
Geldi seni aldı

Oğlum, kim dedi sana
O kadar mutlu ol deye

Ne kaldı?

İKİLEM

Bir laf, bir söz, bir deyim
Bir eyleme yem oldu.
Bir eylemde bir deyim
Yeni bir eylem oldu.

ESKİ

İşleri varmış
Okudum

İşlerimiz varmış
Duydum

İşleri olacaktı
Umdum

SUSMAK

Bir insan olsun
Olsun da burada
Bir insan olsun
Orada

Nerede olursa olsun
Bir insan
Gitse olsun, kalsa olsun
Giderse olan, gitmezse duran

Aranır bir insan bir insanı
Arar bir insanı bir insan

Söylenemiyor çok şey
Susmadan

ANA

Önce anne dedim
Sonra anne dedim
Anne anne anne
Çağırır sesi olmayan
Demelerim
Anne

Duy derim
Duyma
Anne

Bağırır bunca ses
Duyana, duymayan ne

Sen duyma anne

KAMP

Ben ölmeye gidiyorum,
Ne kadar yoksalar,
O kadar.

Kaldım;
Ne kadar varsalar,
O kadar.

İNSAN

İçini yazdım, dışını yazdım, bakınız
İkisini bir gözle görseydim olmazdı
Biriniz gibi, hepiniz gibi, ayrıyız
İki gözle bir şeyi görseydim olmazdı

Doğayı paylaşan bitkiler gibi olsaydık
Kimse kimseden bir şey öğrenmez yazmazdı

İDİ

İlkin herkes var idi
Sonra herkes var idi

Önce söyleyecektim
Ardında unutma olmasa idi

Sonra unutacaktım ben de
Önünde anmak, bir yolsa, idi

Yol, götüren ya da getiren
Bir yol olsa idi

Kızın, bana kızın
Çünkü soğumak var idi

SUÇLU KİM

Cıvıl cıvıl
Ötüyordu deyecektim

Küfür küfür
Esiyordu deyecektim

Işıl ışıl
Yanıyordu deyecektim

Püfür püfür
İçiyordu deyecektim

Şıkır şıkır
Oynuyordu deyecektim

Kütür kütür
Oluyordu deyecektim

Hışır hışır
Soluyordu deyecektim

Patır patır
Düşüyordu deyecektim

Baktım anlamayacak
Hışır hışır durma dedim

EVELEME DEVELEME

İşe
 Şişe
 Şişeye işe

Gelmişe sor gör
 Sövmeye
 Söyle geçmişe

İşine
 Şişine
 Şişine şişine
 Gidiyor işine

Çok işi varmış
 İşine

Ağrıyormuş
 Dişine

Gelmiş gelmişine gelmişini
 Geçmiş geçmişine geçmişini
 Gelmişine geçmişini gelmişini
 Geçmişine gelmişine geçmişini

Gelmişini geçmişini gelmişine
 Geçmişini gelmişini geçmişine
 Git işine

AĞANIN MEZARLARI

Ağa altınlarını saklamak için gömdü
Ağa saklayordu kendini altınlarına
Ağa öldü

Ağa gömmek için saklayordu kendini altınlarına
Gömülmede buluştu saklananla saklayan

Ağlandı ağanın ardından
Bulunmayan altınlarına

Ağa paracıklarını sakladı, kaçırdı hep
Vermedi oğullarına, kızlarına, damatlarına

Sabah erkenden çıkardı, atına binip
"Ben şöyle bir bakayım hele"...
Ambarlarına, tarlalarına, ağıllarına.

"Yarın erkenden kente ineceğim,
Yok yok sen gelme, sen de, ben
Erken döneceğim..." oğullarına.

Ağa bir şey çeviriyordu, belli, hep erken
"Ben şöyle bir bakayım"lardan dönerken
Çeviriyordu paralarını gömdüğü altınlarına

Ağa saklıyordu paralarını gömerken
 Saklıyordu kendini
 Altınlarına

Bir gün ağa öldü, gömüldü, ikindi erken
 Buluştu toprakta saklayanla saklanan
 Ağa kavuştu altınlarına
 Ağlandı, hallaç pamuğu gibi kazılan çiftlikte
 Ağanın ardından
 Bulunmayan altınlarına.

Mezarın yerinde anlaşmazlık çıktı
 Birbirine girdi oğullarla damatlar
 Hepsi birer mezar kazdı ağalarına

Altüst edildi topraklar
 O yüzden bugün de ağlarlar
 Ağalarına.

SICAĞI SICAĞINA

Ben rüya görmem nedense
Ama seni gördüm düşümde,
Uyanıverdim birden
Karanlığın kucağına..
Olduğu gibi yazıyorum;
Sıcağı-sıcağına.

Uyandım,
Ki herşey, simsiyah ve sessiz.
Öylece kaldım,
Her şey simsiyah ve renksiz.
Kapkara kaldım.
Işığı yaktım, yazdım:
Tüm sen'li, tüm sensiz.

Birden sen..
Sarılar giyinmişsin,
İki parça (yani döpiyes).
Bir iskeledeyiz,
Vapur kalkmak üzere,
Telâş ardında herkes
Gazete alıyoruz.
İskele sergisinden.

Sarıları giyinmişsin, (tayyör),
 Bir beyaz gömlek, düğmeleri sedef.
 Önüne bakıyorsun
 Yapmacık gülümseyerek.
 (Beni görmüşsün belli)
 Ama bakmıyorsun (gülerek).
 Sağ elinde çanta, tütün rengi.
 Sol elinde bir çiçek,
 (Olduğu gibi).

Bir sürü insan, (birbirine benzemiyor).
 Bir sürü gazete, (birbirine benzemiyor).
 Bir sürü haber, (birbirine benziyor).

Bakıyorum, yüzün beyaz, bembeyaz,
 Nedense.
 (Ama güzelsin).
 Bir yerde bir şey unutmuşum
 Bense.
 Sen vapura binip gidiyorsun.
 Ben (binmiyor değil), kalıyorum..
 Gidiyorsun, kalıyorum (nedense).
 Görmemiş oluyoruz birbirimizi.

Uyanıyorum
 Karanlığın kucağına..
 (Hepsi olduğu gibi),
 Bunları yazıyorum;
 Sıcağı-sıcağına.

KALIN İSTASYONU

Kızılırmak aktı.
 Kalın istasyonu yeni memuru
 Hasan Kalabalık
 Günlerce baktı.

Kızılırmak aktı
 Kalın istasyonu memuru
 Hasan Kalabalık
 Aylarca baktı.

Kızılırmak aktı
 Kalın istasyonu eski memuru
 Hasan Kalabalık
 Yıllarca baktı.

İki dereceli meyilden
 Geçen trenlere
 Giden, gelen.
 Trenlere

Kızılırmak'ı yanına alan trenleri
 Bir gün Hasan iyice gördü (Hasan Kalabalık)
 Trenler değildi alan
 Kızılırmak yanına alıyordu trenleri

Kızılırmak'ı anladığı gün Hasan Kalabalık
 Şöyle bir yazı aldı Ankaradan
 Kalın istasyonu müdürü, Hasan.

BİR BAŞ BİR BERBER

Öyle başa bu traş
Çok bile hem çok bile
Ben görmedim böyle baş
Şapka var, o yok bile

Baş yıkama bir lira
Saç sakal da bir lira
Bu baş etmez bir lira
Bulup sürsen bok bile

SEVMEM-SEVERİM

Ben uzun sözleri sevmem
Bir de uzun yaşamlı bunakları
Onlar da beni sevmez
Olmamıştır olacakları

Ben uzun anlamları severim
Bir de uzun yaşamlı yaşayanları
Onlar da beni sever
Olacaklıdır olacakları

HEP

Ben size hep bu şarkıları
 Yalnız ben mi söyleyeceğim
 Unuturum yeryüzünün yazdığını
 Kalanları sana ona buna (bana)
 Hep ben mi göstereceğim.

BİR GÜN

Bir gün gelir
 Ben sizlere benzemeyi bırakırım
 Bir gün gelir
 Ben sizlere
 Gitmeyi-gelmeyi bırakırım
 Bir gün gelir
 Ben sizlere
 Duymayı-düşünmeyi bırakırım

DEĞİL

Ölçü benim anlattığım değil benim dediğim
 Benim anlattığım senin dediğin değil,
 Bundan çıkan inan ki sevdiğim
 Bütün ona gösterdiklerin, bana verdiğin değil.

BİR

Çalınıyor mu? Bal gibi çalınıyor
 Kaymak bitti artık dibi çalınıyor
 Pek kalmadı görünürlerde mal
 Mallar tükendi sahibi çalınıyor

İKİ

Çalınmasına-anladık-çalınıyor
 Çoğunluk alıştık buna artık, kanıksadık çalınıyor
 Çalmayın ayıptır, bırakın yahu yeter diyoruz
 Şaşılacak şey, buna ilkin çalanlar alınıyor

ÜÇ

İncirlikler, bağlıklar, ovalıklar, dağlıklar
 Altını üstünü birlik çalıyorlar
 Üstünüze başınıza iyilikler sağlıklar
 Gözden sürme, kemikten ilik çalıyorlar.

O GÜN

O güne dek o bir kördü
 Yer mi gördü, gök mü gördü
 Alanların aldığı
 Çalanların çaldığını
 Az mı gördü, çok mu gördü

Bir mi gördü, tek mi gördü
 Var mı gördü, yok mu gördü
 Satılanlar satılırken
 Alınanlar alınırken
 Gördüğünü kime sordu

Kimden kime bunu sordu
 Bulup bulup duranlarca
 Durup durup bakanlarca
 Gördüğünü kime sordu

Altınların parıltısın
 Nasıl nasıl bilir gördü

BİRDENBİRE

Ben birdenbire uyurum
 Sen gibi
 Birdenbire uyanırım ben
 Evren gibi

ŞENLİK

Paraları onlar çalar
 Bu sazları ben çalarım
 Oyunları onlar oynar
 Türküleri ben yakarım

Onlar biri biri üste
 Koyar para para üste
 Geriyedek üste üste
 Giderlerken ben yazarım.

Her ne kadar sağırsalar
 Aracılar çağırsalar
 Ne kadar da bağırsalar
 Davul zurna ben çalarım.

BELGE

Soru bir:

Senin yüz fotoğrafın çekilecek
 Yüzünde yüz var mı?

Soru iki:

Senin yüz fotoğrafın çekilecek
 Sende çekilecek yüz var mı?

GEL DE GEL

Sular kaynadıkça su vay bitiyor
Anlayan alacak, içince çay bitiyor

Yoklara karşı yönelmiş oklar çok
Gerildikçe gerildikçe yay bitiyor

Bu yarış dönecek başlangıcına
Benden sorulmamış ay bitiyor

Saldır daha ne kadar saldıracaksan
Bir Osmanlı olamazsın, kay bitiyor

Aklına gelecek bundan sonra bir şey
Yeryüzüne sal onları, olanca yay bitiyor

Biliyorum ben bilirim, sor bana sen
Yatay nerde başlıyor, nerde uzay bitiyor

Saldıramazsın benlerinki gibi sen
Saldıray bitiyor, Atılay battı, ray bitiyor

Arap mı, evet Arap, evet evet
Yıllarla asırlar olmuş da ay bitiyor

Bakıyorum sana durduğum yerden
Yerinde bana kadar beni say bitiyor

Roma'da olan sonra neden olmadı
Senden bu kayay son bende yapay bitiyor

Unutmadım, sana bıraktım yutayları
Benim sana ayırdığım pay bitiyor

YANGI

Biriktir biriktir, sakla yanmasın
Üstüne üstüne yokla yanmasın

Boyayla yaldızla süsle ov onu
Ölümü egon'da bekle yanmasın

İyilik güzellik aman kov onu
Gideni kalana ekle yanmasın

Sevgiden umudlar doğar sav onu
Kendini toplumda tekle yanmasın

ŞİMŞİR

Yitecek diye ödü kopuyor
Gidecek diye ödü kopuyor
Bir baş örtüyor kışını açıp
Bilecek diye ödü kopuyor

DUYGUSAL

Sen ona bir gemisin yönü senin yönündür
 Bir sancısın geçerken denizlerini özgür
 O da bir ada olsun, sana çevrili dursun
 Dağının dalgalarla, yüzünün rüzgârlarla
 Bağlandığı kendini sende çözülmüş görür

Gemiler göründükçe adalar da düş görür
 İnsanlar nerede olsa bir orayı düşünür
 Derler adadakiler, şu gemi bir gün gelse
 Gitsek buradan öte, nereye gideceksek
 Bilseler gemiler de bir adayı düşünür.

Nisan 1971

BİR NEDENLE

Düşünmüş olduğunu
 Bir insan değiştirebilir başka
 Bir nedenle
 Yaşamış olduğunu değiştiremez başka
 Bir nedenle.

HIZ KONUSU

Hız
Gökçekimli
Ölüme en yakın
Tutkusudur
İnsanın.

Ölümse
Onun
Hep unuttuğu
Yaşam korkusunun
Son uykusudur.

AMMA

Ama vurdular
Vurdular ama
Amma vurdular
Vurdular amma

Durdum dinledim
Bakıp bekledim
Dönüp bekledim
Bana baktılar
Durdular ama

KASA MASA

Ben çok parayım
Dedi
Kasanın biri
Kasanın birine.

Bir masa, aradan
Ben yasayım dedi
Masanın birine
Öbür bir masadan.

Bir iskemle
Çok yaşayın dedi,
Kapının birine,
Kapı aralığından.

Gerçek bir pencere
İçin için güldü,
Önce dışına, sonra içine,
Umursamadan.

KORUR

Bir defter düşünüyor,
 Bir kitap uyuyordu,
 Kitabı uyandırmadım
 Uykusundan.

Defter bana bakıyordu
 Ben ona bakıyordum
 Bakışlarımız
 Birbirini çağırıyordu

Onun dediklerini anlıyordum,
 O beni anlıyordu.
 O beni uyandırıyordu boyuna,
 Ben onu uyandırıyordum
 Uykusundan.
 Bu kadar yetmez mi?

Ben onu sevdim;
 O beni dinledi hep
 Birbirimizi aldatmadık hiç.
 Söyledim, söyledim, söyledim,
 Anlattım ona, korudu beni,
 Unuturum korkusundan.

TÜRKÇE

Bütün çizgileri yüzümün
 Hüzün
 Şayet yoksa, acaba yoksa
 Benim yüzümün
 Güldüğümün
 Benim yüzümün
 Görüntüsünün
 Bu çağda, bu çevrede
 İyilik dikenleriyle açmış
 İnsan çiçeklerinin
 Ortamında
 Benim yüzümün
 Savunan çizgileriyle
 Kırışmış gürültüsünün
 Ne kadar acı
 Durun ve vurun
 Ama düşünün

İZİN

Bir konu her zaman tam düşmez
 Kelimelerini düzelt kendine bak
 Doluyla boş isteklerce yer değiştirmez
 Ya çekil konuşmalardan yük olma
 Konuyu bırak
 Ya konuyu ya kendini bırak

NEREDEN NEREYE

Evlerin
İçini dışına çeviren bir güneş
İnsanlar
Çok daha yakın görünüyor eskisinden
Ama gittikçe daha az kardeş

Geçip gitmiş bir baca
O bacanın ardından
Havada, tam havada
Boylu boyunca
Takılıp kalmış bir duman

İnsanlar
Çok daha yakın eskisinden birbirlerine
Ormanlarda, nehirlerde, siperlerde
Ama daha az kardeş
Bataklıklarda

Vietnam'da, Nijerya'da, Biafra'da

AÇI

Vuran der ki:
Ben vururum;
Ya bilerek, ya da bilmeyerek.

Vurulan da der ki:
Vuruldum; ya bilerek
Ya da bilmeyerek.

YÜZDE YÜZ

Işık değişecek,
 Işık değişince gölgeler değişecek
 Gölgeleer değişince
 Karanlıkların yeri değişecek

Gölgeleerın boyu değişecek
 Işık değişince
 Karanlıkların yönü değişecek
 Aydınliklar değişecek

Karanlık düşen yerlere
 Aydınliklar gelecek
 Bu yarımadaanın bozkırları
 Yeşerecek

Eskiden böyle değildi
 Böyle de gitmeyecek
 Küflüyüm, yarınlarım
 Küflerimden bitecek

Biz o günü görür müyüz
 Siz o günü görürsünüz
 Göreceğiz, görürüz
 Bu bilim yüzde yüz.

DIR

Doğa yenilenirken yinelenir;
 Gene papatya, gene gül, gene kayısı..
 Toplum yinelenirken yenilenir;
 Yarısı dündür, yarındadır öbür yarısı.

Doğanın kendine alışkanlığıdır,
 Sanatın yeniden, yeniden ürpermesi.
 İnsanın kendine alışkanlığıdır,
 Ölümü önceden beklemesi.

SEVDA

Ben alev-alev yanıyordum sevdadan
 Yüzüm-gözüm-kulaklarım sımsıcak
 Sen üşürdün yumul-yumul, bir kucak
 Isındıkça ürperik, ısındıkça sevdadan

Bir soba söndü birden mangal küllendi
 Sevdanın kuşları uçtu dallarından
 Gözlerdeki ışık gölgelendi
 Susmalar esiyor karanlıklarından.

DARI

Sevmek
Nokta almaz
Çocuklar.

Sevmeye nokta koyan
Sınıfta kalır.

Onun,
Virgülleri vardır
Çocuklar.

Sevmek noktalanmaz;
O, noktadır.

ACI ŞARKI

Siz güzellikleri yitirmişsiniz
Sanki hiç bitmeyecek bilmişsiniz
Nasıl çıkıyordunuz, bir hatırlayın
Oysa ki bakın şimdi inmişsiniz

Bir sözü dinlemeden, anlamadan
Bir bakışı olsun tamamlamadan
Aşkın yollarında yalanlamadan
Sevdadan, vefadan silinmişsiniz.

İYİ MİSİN

Ne an yakınlaştımsa
İttiniz
Ve ne zaman
Geldimse
Gittiniz

Siz hep büyük
Ve önce
İdiniz
Gerçekten öyle oldu
Önce
Siz bittiniz.

GREV RUBAİSİ

Her grev bir başbakana şantaj gelir.
Nedense başkentlere dışardan bir şey gelmez
Yalnız işçilere hep dışarıdan mesaj gelir.
Her grev her uyuşuk iktidara masaj gelir.

AJAXİ

Bu güzel ayaklarınla
Bu çirkin acun'a basma

Bundan sonra
O çirkin ayaklarla
Bu güzelim acuna basılmasın
Basmayın
Basmaşınlar

EN

Bu bir en öyküsü
En yoktur

En unuttuğum
En andığım

En sevdiğim
En gerçek
En Mustafa yoktur

Sevdiğim
Gerçek
Mustafa var

Unuttuğum
Andığım var.

“DİNLE BEYDEN”

Gürültü mü müzik mi
Biz müzik dinledik mi

Gürültü patırdı var
Bu yeni bir teknik mi

Ne istesek verdiler
Deyin, istemedik mi

Bugün'dek işlettiler
Biz kurup işlettik mi

Bize aldın dediler
Vereceğiz yedik mi

BİTER BİTMEZ

Dilin gücü senin gücünden yüce
Tutamazsın ister kırıl ister kız
Durdurulmaz ilki öbürü önce

Biter bitmez birisinin ardından
Açılmıştır bir başkasının yolu
Seni koyup içinden ve dışından

GÜN'DEN

Yaz yaz fazlasıyla yaz
Biraz fazlasıyla yaz

OLGUN'DAN

Önümü sağımı göremiyorum
Bahçemi bağımı göremiyorum
Aralarında bir dost var, bakıyor
Ölü mü, sağ mı göremiyorum

SORUMLU

İp der ki ipin ucuna:
İpin ucunu sakın kaçırma..
Uçurtma'dan sorumluyuz.

Uçurtma der ki kuyruğuna
Havaya kuyruk sallama
Çocuklardan sorumluyuz.

GÖNÜL

Bir bütün daha önce çalınır;
Daha önce kırılır,
Daha önce, yarımılardan.

Bir yarım vardı;
Bırakıp da bütünleri, onlardan
Daha çok bir başka yarımı kıskanırdı.

BİR BÜTÜN-BİR YARIM

Bir akıl işi mi bir gönül işi midir
Anılardan gelecek gidecekce duran
Birinin öbürüne vurduğu
Bir bütün bir yarım işi midir
Yarımdan anlaşılan
Bütünün işi midir
Yarımı yarım kılan
Bir başka yarım mıdır
Bütünü tamamlayan
Bir başka kişi midir
Umuttan suzluklar doğuran
Dış işi mi ya da dil işi midir

KUŞKONMAZ

Kuşlar kanatları gereği
 Uçtuklarından,
 Uçarken
 Daldan-dala konduklarından,
 Unuturlar kondukları dalları.

Unuturlar ama;
 Ağaçlar, çiçekler,
 Yaprakları gereği
 Kuşları unutmazlar..
 Uçamadıklarından.

Kuşkonmaz, Kuşkonmaz..
 Seni seviyorum,
 Sen de biliyorsun..
 Kuşlar kondukları dalları unutmaz.
 Sen kuşlara iyi bir ders veriyorsun.

Onlarla
 Dallar kondukları kuşları unutmaz
 Gibilerden
 Alay ediyorsun.
 Konamadıklarından.

TAMAM

Tamam, anladık,
 Düğün mü, düğün sürsün..
 Ama
 Anlam başını
 Güzellik sonunu düşünsün.

GÖZ-SES-SÖZ

Sesi kesin, görüntü sürsün
 Gözlerde anlam biçimi yarım olsun
 Sesi bağlayın görüntülere
 Anlamlar kulaklarda düşünsün

Yankı çoğuldur öznesinde
 Yankılar şarkılardan ötedir
 Beyin der ki adama
 Göz kulağa göredir

Benzetin der neye benzer
 Ayrı-ayrı olduklarında.

Aydınlık esner
 Işıklar söndüğü anda.

MADALYA

- Verilmemiştir -

Siz ulu bir pınar gibiydiniz
Bazen kızgın, bazen serin.
Bazen de sevgindiniz

Büyük mutluluklara da
Büyük açlıklara da
Sadalar verirdiniz.

Unutulmaz,
Unutulmamalı sesiniz
Hem iyi hem de güzeldiniz

Şimdi neredesiniz.

OLGUNLUK

Sekiz bin kerre dokuz
Dokuz bin kerre sekiz
Her şey ardında ise
Dün vardık, bugün yokuz

Dokuz bin kerre sekiz
Sekiz bin kerre dokuz
Önünde bir şey varsa
Dün yoktur, bugün varız.

1980'DEN

Büyük bir zenginliği biz
Yoksulluğumuzda yaşadık.

Güle-oymaya gururla geçti
Çocukluğumuz.

Şimdi öylesine zengin yoksul ki,
Başda azınlık çoğunluğumuz.

Bir tersine akan nehirden
Sondan ilerliyoruz.

Yitirdiğimiz gurur oranında
Artıyor yoksulluğumuz.

GİZ

Gözün, bir bakışa rengini çiziyordu,
Sesin, bir söze ağırlığını.
Ellerin bir ele adını çiziyordu,
Üşüyen sıcaklığını.

Bir renk, karanlığa adını çiziyordu
Karanlık, yuvarlaklığını.
Bir gecenin gizine çiziyordu
Yuvarlak parlaklığını.

ANLA

Akıllı derler aldır
 Deli derler aldırma
 Derler'i öngörürsen
 Yok bakarlar adama

Derler'i songörürsen
 Deli derler adama
 Sen derler misin, ya da
 Deyen misin, de bana.

TÖREN

Her ölüm başka ölümdü
 Bir kıldın

Her düğün bir başka evliliği
 Bir kıldın

Her kutlama başka idi
 Bir kıldın

Her yas giden bir şeydi
 Yiten bir şeydi öbürlerince
 Zamanla sahibine giden
 Sen, gelir kıldın.

DÜŞÜNDÜN MÜ?

Sen sağıma gelirsen
Ben nerede olurum?
Sana göre solda
Bana göre eski yerimde olurum

Sen soluma gelirsen
Ben nerede olurum
Sana göre sağda
Bana göre eski yerimde olurum

Sen nerede olursun?
Sen nerede olursun?

SEN-SAN

Kulağına doğru eğilsem
Desem
Sen gülsen, gülümse sen

Kulağına doğru eğilsem
Söylesem
Sen dursan, bir düşün sen

Gözlerine baksam
Söylemeden sussam
Sen kaşlarını çatsan

Gözlerine baksam
Konuşmadan anlatsam
Sen kızsan

GÜLMEK ÖNEMLİ BİR KONU DEĞİLDİR

Yürümez ölüme
 Hep bir fidandır gülmek
 Hep sıcak gibi
 Gülmek soğuktan üşümez
 Bir başka yüzdendir
 Değilse
 Bir daha başka gözdedir bak
 Gülmek
 Hep fidan
 Hep yeni dikilmiş gibi
 Yeni bir bahçededir
 Ne bir yemiş verir
 Ne bir çiçek
 Süsler
 Büyümez
 Büyüyecek kadar beklemez.
 Gülmek.

Durmaz
 Gezer
 Gözden göze
 Yüzden yüze
 Bence sende
 Sence bir ondadır
 Hep onda.

Korkmaz da üstelik
 Çünkü anlamaz
 Aydınlıktan, karanlıktan
 Aydınlıktan karanlığa
 Aptallıktan deliliğe kadar
 Gezer dolaşır

Çok çok çok az, ama çok..
 Az anlamı taşır
 Derinlikleri sevmez,
 Bir sığı yosunudur.

DİLEK

Bilim gitmeli bilenden bilmeyene
 Varlıklı olmalı bilen
 Karanlığı delen ışıklar gibi
 Hep gülmeli öğreten

İÇİN

Gördüğüm
 Ne dün ne bugün
 Olmuşların olanların
 Bir soru geliyor düşün
 Yarın

BEN SANA

Ben sana söylemişdim demişdim.

OZANLARIN ÖLÜMÜ

Yaşam bir odadır, insanın
Yaşadığı yaşamadığı
Penceresinden baktığı
Anlayıp anlayamadığı

*

Ölüm bir kapısıdır o odanın
Duvarlarında yeşerip solan
Uyuyup uyanan zamanın
Açtığı kapayamadığı

*

Sonra birdenbire çıkan biri
Sessiz, susan, okuyan, düşünen, yazan
Sonra birdenbire dipdiri
Ola ki bir ozan

*

Oysa ki yaşam çok, ölüm bir
Oda çok, pencere çok, kapı çok
Duvarlarında sayısız unutkular yeşerir
Denir ki, sanılır ki ölüm yok

*

Bakılır bir gün, ne bir günü, hayır.. bir an
 Bir kapı açılır, çıkar biri, gitti sanılır
 Aydınlanır yaşam, görünür gelecek ve kalan
 Ozansa çıkan, geldi sanılır

*

Yokluğunda ağırlığı, yoğun, yorgunluğunda
 Ozanların yaşamları süresiz bir aşkadır
 Anımsanan o sürekli unutulduğunda
 Ozanların ölümleri bir başkadır

*

Ya dinlemiş ya söylemiştir
 Ozan
 Toplumun içinde yaşar, doğanın dışında ölür
 Adını vermeyen süresiz bir aşkadır
 Öyle ki
 Belki doğmamış, belki de ölmemiştir.

KORKMAK

Adı korkmak ders'in
Ders'in adı korkmak

Bir ders idi
Derse yaşamak

Utanmak deye bir sınıf
Okullarda olacak

Unutmak vardı önce
Diploması anmak

Uyumak kaçmak gibiydi
Olmasaydı uyanmak

Uyanmak bir tokat
Bir Sivas, bir Anteb, bir kıl, bir ak

Seninle ölmek varken
Onunla yanlış yaşamak

ADSIZ ŞİİRLER

Ben size ne yaptım
 Çağrı mı, armağan mı, ceza mı
 Ne vardı böyle karşıma geçecek
 Ben ne yazılar ne çizgiler yitirdim hatırlamadım
 Ne var ki sizinki onlar gibi yitmeyecek

Artık olan oldu
 Gitseniz gitmeseniz bir
 Ben de düş kursam da kurmasam da
 Aklıma yüzünüz gelecektir

Ben size ne yaptım,
 Ne kötülüğüm dokundu size
 İnanın —hoş niçin inanacaksınız—
 Sizi şu ana kadar tanımadım
 İnanmak, bilmek yakışmaz size
 Karşıma çıkmayacaktınız.
 Karşımda bir resim gibi şimdi
 Kurmadığım düşlerin çizdiği, siz
 Hem gözüme hem düşünceme
 Çakılıp kaldınız
 Renklerinize ve biçimlerinize
 Düş dışı gerçeklerin çizdiği siz

Beni benden çıkardınız
 Beni benden aldınız
 Göz görmeye-görmeye
 Bir uzağa bıraktınız
 Kendime dönmeye artık çok geç.

Şairlerden
Benim kadar uzununu yok
Bakıyor görüyorum

İsterdim şairlik gücümün
Biraz daha az olmasını
Biraz daha uzun
Biraz daha çok

Biraz daha anlayış
Beklemek istemek için

Ben bir adam tanıdım
Yalandan korkardı
Hem dinlemesinden
Hem söylemesinden
Onun için
Uyursa
Uyanınca
İlk yalanı
Kendisinden sorardı

Onu düşünen'leri bilmem
"Onu düşünemeyen yalnızdır"

Sağıma bakıyorum;
Benden küçük.
Soluma bakıyorum;
Benden büyük

Ben ortada değilim
Kimse bana sormuyor:
Ben ne'yim.

Ben bir şey düşünüyordum
Sen bir şey
İki ayrı dünya dönüyordu gözlerimizde
Bize bakanlar aldanıyorlardı
Karıştırıyorlardı hangisi sen,
Hangisi ben.

Mevsim yaz olmalıydı
Saat olsun olsun beş
Bütün şehir sevişiyordu sanki
Ölümlerini öğrenmiş gibi
Ellerin ateş gibiydi
Gözlerimde.

Şimdi düşünün bilmiyormuş gibi.

Sevmek bir karşıya uzanmaksa
 Başkasına uyanmaksa uykusunu
 Yalın yalın anlamaksa
 Demirin pas noktasını
 Ki yaşamaktır bu
 Tomurcuğun sesini
 Susularla bağırmasını
 Duymaktır.

Seni düşünürken
 Kitaplarla yürüyecek seni düşünüşlerim

Öğrendiklerimin çoğunu dinlediklerimden,
 Bildiklerimin çoğunu düşündüklerimden,
 Unuttuklarımın çoğunu yaşadıklarımın,
 Yazdıklarımın çoğunu unuttuklarımdan çıkardım.

En uzun hep kendime konuştum,
 Başkalarına hep kısa yazmak istedim
 Ne kendim dinledim ne başkaları.

14.9.1980, Pazar

Amma da kavgalar ederdik
Ne güzeldi
Barışık dargınlıklarımız

Bambaşka bir tadı vardı

Susmak
Bir el ki avuçlarını
Sımsıkı kapamış açmıyor
Sanki kaçırmamak için
Çoktan geçmiş bir zamanı
Bile bile kendini aldatıyor

Borular, borular
Karşılığı yalan sorular
Bilirler bunu korkar
Bile bile sorarlar

Bir gemi geçer
Alır uykularını onların
Gider

Bir şeyin önünde
Bir şeyin üstünden
Altına çizgi çeker

Gider belki uykulara o
Ardında zamanların
Başka anları bekler

Bir gemi geçer
Uyanan anıların üstünden,
Yeni anılar ekler

Gider belki;
Ama hep kalmış gibidir,
Anılarda sanki.

Bir gemi geçer
Eskileri tahtadan, rüzgârlıydı
Artık daha ışıkl, altın'dan.

Var kılar denizi

Bir gemi geçer
Ardından bakan
Yapıştırır beni, onu, sizi.

Bir gemi geçer,
Ardından
Öykülerin izi

Yapıştırır
 Seni bana, beni sana
 Bir kılar ikimizi

Dalgalanır anlar, anılar
 Ardından
 Siler havayı, karayı, denizi.

Özlemler kadar uzanır, uzar
 Sanki hep gemiler geçer
 Gidenden çok, kalan duyar.

Bana iyi ile güzel'i
 İkiye ayır deseler;
 Ben derim ki onlara;
 Ben onları aklım ve gönlümle iki'ye
 böldüm.. Yarım yarım.. Sonra,
 Onları ben değiştireceğim.. Neden mi?
 Çünkü onlar kendilerini değiştirecekler.

Biri ikiye bölersen yarım olur
 İkiyi ikiye bölersen dört olur.

Geminin olumsuz gidişinden
 Batışını izleyenler var şimdi
 Acındırık öykülerle yetinen
 Ustalaşmış türkücüler var şimdi
 Geminin batışı yüzünden

Zaman geçer gemiler geçer
 Usta türkücüler belirir
 Zaman gemiyle, gemi zamanla gider
 Kalır insansız beş on şiir
 Gider o usta türkücüler

Bir varmış, bir yokmuş, yakın uzakmış
 Türküleri kim kime yakmış

Gemi batacak idiyse batacağına
 Sorulmalıydı kaptandan
 Dokunaklı türküler yakılacağına
 Başlanmalıydı kaptandan
 Durup kıyıda bakılacağına

Gemi bir yol alır
 Türküler yakılsa da yakılmasa da
 Batacağı yere varır
 Kaptanlar uyuyorsa
 Yolcular gemiyi kurtarır

Gemi batacaksa
 Ne kadar acıklı olsa dalan
 Geminin gemisi olmalı deniz
 Gitmeli rotasından

Gemi batacaksa batır
 İçindekiler ne kadar türkü yaksın
 Gemi batır batacaksa
 Kaptan kaptansa dalgaysa dalgalar
 Yolcular da yolcu olsa

Ben geceleri yağmurlarda,
 Akıntıburnundan geçmeseydim
 Sabah karanlıklarında

Kapıları çalmasaydım

Sokağa çıkma yasaklarında
 Sokaklara çıkmasaydım

Seviyorum eşit
 Seviyorsun demektir
 Doğrusu
 Tam orada başlar
 Yitirmek korkusu

O terazidir
tartar kendince
kesekâğdının
tüm ağırlığını..

O istasyondur
saklar kendinin
tren yollarına
geç kaldığını..

O iskeledir
sorar kendinden
vapurların
n'olduğunu..

O gemidir
arar kendine
bir mendilin
el salladığını

O kalemdir
susar kendi
konuşsun diye
mi yalnızlığını.

Yanımdaydı, boyuna gidiyorduk / elimi tutuyordu
Elimde renkli yazılar vardı / aldı / elleri kaldı

Şenlik değildi, şölen değildi / bir gardı, bir limandı
Biz boyuna gidiyorduk / yok / düşleri kaldı

Saçları bakırdandı / gördüm / gülüyordu / sessiz /
Duymuyordum, hep görüyordum / gözleri kaldı /

Bizi tanımadıkları bir alandı, zamansızdı
Herkesin tersine gidiyorduk / yüzleri kaldı /

Dudakları kımıldıyor, bir şeyler söylüyordu
Şimdi

Bazı yüzlere başkaları yazılmıştır
Gülüşlerinde sıralarını bekleyen
Kapalı susmaları yazılmıştır
Kendi kendilerini kilitleyen

Konuşmak isterler ama neyi kime
Yoktur'lar
İsterler bir yakınmayı açıklamak
Karşıtlarını kendileri doğuran sorular
Bir yanıt ararlar

Baktım
İki kişi ağlayordu
Birisi bir şey oldu deye
Öbürü olmadı deye

Birisi ağlayordu bir şeyler olducana
Öbürü ağlayordu bir şey olmadıcana

Birisi bakıyordu bunlara bir yerlerden
Aranan bir gerçeği gözle anlatırcana

Ellerim kirlenir
Yıkarım ellerimi

Sözlerim kirlenmez
Dinlerim sözlerimi

Yüzüm kirlenir ise
Yüzümü yıkar
Yüzüme bakarım

Ellerim kirlenirse
Ellerini sıkarım

Bekledim, bekledim
Sorsun istedim
Kendisini sorsun istedim
Sormadı

Dinledim, dinledim
Durmadı.
Sert mi yazdım, yoksa
Dursun istedim.

Oyunbazlar
Ellerinizi açınız derler
Ben bunu işittim, gördüm
Korktum
Benim ellerim açık
Demek ki ben oyun yönünden
Çoktan yoktum

Onlar var'dan korktular
Öyleyse
Bense yoktan korktum.

İyisi mi yat uyu
Ben öyle bir uykuyu
Kalktım da gördüm

İyisi mi uyu yat
Ben öyle bir kuyuyu
Baktım da gördüm.

Sözcükler yan-yana geldikçe:

birbirlerini soyarlar hastasının dilinde
birbirlerini giydirirler ustasının elinde

Benim sevdiğim
Benim Ben'imdir.

Senin sevdiğin
Senin Sen'indir.

14.9.1980, Pazar

Zaman her zaman geçti
 O yüzden
 Adları önemli değil o yerlerin
 Şimdi
 Apaçık görülüyor artık her şey
 Hep olan oldu

Önce ellerimi aradım
 Bilen bilir
 Bir şeyler söyledim, ama ellerimle
 Ve yalnız gözlerimle görürdüm
 Yetmeyen bir şey sezerdim
 Dirilir-dirilir ölürdüm

Şimdi
 Susmayı söylerken yankılanan,
 Eskilerde kalmış bir sözün
 Duruvermesi
 Bambaşka bir öyküye
 Yolu açıyor.

Bir yırtığa yama için
 Bir iliğe düğme için

Anılar
Sürekli bir yalan deposudur
Gerçekleri saklayan
Önce uyandırandır sonra
Birdenbire
Bir çalar-saat gibi çalan,
Hırsız yakaletan
Ve ardından
Onu bıraktıran

Olmamış gibi olmuşları
Olmuşları olmamış gibi
Olmamışları olmuş gibi
Yokmuşları varmış gibi
Varmışları yokmuş gibi
Salıncağında sallayan
Uyutup uyandıran
Uyandırıp uyutan

Şu an
Yaşadığın (da)
Bir anı olacak
Bir anı
Olacak
Şu an(da) yaşadığın

Dur da dayan
Kal da dayan
Gel de dayan

Dayan
 Yaşa da
 Şaşa da
 Böl de dayan
 Yaşam denen bir kargaşada
 Gör de dayan
 Öl de dayan

Birisi öbürünü unutabilir
 Ben izin senin dersem
 Olsun
 Ona
 O derse ki
 Unutabilir

Ya demezsem,
 Ben
 Desem ki
 Öbürü ötekini
 Anmayabilir

Sonunda
 Ben
 Üzülürüm
 Ama
 Ağlamam
 Ama
 Uyuyamam

Bir  m r boyu
  ekersin a k-ı sevd 'dan
 Yanarsın bir yaşam boyu
 Yazarsın destan destan
 Uzaktan yakından
 İçinden dışından

Gelir
 Bir bakı da okurlar.
 Sa olsunlar.

Ben indim taşıt gitti
 Biletin i i bitti

Yeni yolcular geldi
 Beni ayrılıkları itti

Yeni yolcular gitti
 Ben kaldım, yolculuk bitti

Ben yaşamlarından uyandırıyorum
 Sürekli ortak akıl yollarınızın
 Alışılmış yapışkan kolaylı ından

Sait Faik senin kalbin
 “Benim kalbim bir gemidir,
 Anadolu Hisarı önünde demirlidir”

Orhan Veli senin kalbin
 İki yanı candarmalı Bayramoğlu’dur.

Asaf Halet senin çocukluğun
 Ahmak ayaklar altında ezilmiştir.

Orhan Kemal senin evin
 Oda oda kurulmuştur

Ziya Osman senin sesin
 Bir yamaca serilmiştir

Cahit Sıtkı senin saksın
 Sardunyalı şarkılarla kafeslidir

Beşiktaş’ta Rüştü Onur
 Manavlığın gururudur.

Ben her şeyi bileceğimi bilirdim de
 Seni unutmasını bileceğimi
 Bilmezdim

Söyledim de iyi mi oldu

Orman'ın bireyi ağaç,
 Ağacın bireyi dal.
 Dalın bireyi yaprak,
 Yaprak ormanı yapacak.

Yolun bireyi toprak,
 Toprağın bireyi su.
 Suyun bireyi insan,
 İnsan yolu aşacak.

Bilimin bireyi akıl
 Akılın bireyi düşünö
 Düşününün bireyi bilgi
 Bilgi safsatayı boğacak.

Sürünün bireyi koyun,
 Çoban kaval çalacak.

Ahmaklığa alın-yazısı demek
 Alın-yazısı'na
 Bir ahmaklık çizgisi çizmektir

Bir alın-yazısı okumak
 Alın-yazısı yazmaktan zor
 Bu, bir tür çizmeden aşağı inmektir

Yanlışlık ikidir
Birincisi seninki
İkincisi benimkidir.

Yanlışlık ikidir
Biri seninkisi
Öbürü benimkisidir.

Biri öbürünü siler
Öbürü
Birini düzeltir

Ve kalır bir yanlışlık

Deyelim ki o bir kör'dü
Yer mi gördü, gök mü gördü
Duyuyorken düşünürken
Kimden kime bunu sordu

Deyelim ki o bir gördü
Seni nasıl bilir gördü
Sen satarken gördüğünü
O sordu mu, o mu gördü

Mermer ölü bir taşır
Yeri toprağın, ayakların altı
Bilinmiyor neden mermer
Beyazlıklarınca karaltı

Bilinmez nedendir
Akla ilk gelendir beyazı
Kırılıandır, silinendir, yazılıandır
Biraz da heykeldir

Ya üstündeki o siyah yazı
Serviler altında
Güneşi kucaklamazı
Karşılar geceleri ayazı

Tarihsiz mermer
Kesin yarım kalmışlık
Yaşsız mezarlar da var (mermer)

Neden bu hazırlanmışlık

Onun baş düşmanı kâğıt
(Ya da) ben böyle buyuruyorum
Belleklerde kırılan mermerler biliyorum
Ve yanan kâğıtlara karşın, dinmeyen ağıt

Bir iki gibi olduğunda
Sen kendinin dediğini
Değiştirirsin, hem de unutmadan

Ben senin dediğini
Yaşatırım unutmalarla
Dışına vurmadan

Kaçan uykulardır bana gelen
Tedirgin,
Anlatırlar durmadan

Zamanın çizgileridir
Sessiz okunur anlamları
Sormadan

Sonra ölümcül süreli
Susmalar başlar
Yormadan

Hep bir yere gidilmektedir
Ve kalınacaktır ama
Varmadan

Benim gücümdür bunları saran
Bende bitmedikçe bende başlamayan
Sakladığım sensin

Benden öte olsalar olmasalar
Başlasam ne olur onlarla bitsem ne olur
Benimle bitseler benimle başlasalar
Bana sensiz kim onları doğurur

Onlar kim
Benim onlarda aradığım sensin

Ne kadar unutulmuş kadar
En görünmeyen yönleri dışlarıymış onların

Ben sana kadar uzatıyorum kendimi
Seni geçiyorum
Bir öte yaşamaya gidiyorum yarışırca
Senden sonra biraz doğa olarak
Senden geçiyorum

Ben sana kadar uzatıyorum kendimi
İstedğim sende durup sende kalmak
Oysa unutup önce düşündüklerimi
Seni geçiyorum bir başka yaşamak

Korunun ağaçları yaprakkıran oldu
 Kuş yuvaları dağıldı
 Yuvalar dağılınca
 Ağaçlar odun, dallar sopa oldu
 Yaprakların hışırıltıları duyulmaz oldu
 Uçtu gölge, uçtu güneş, uçtu kuş
 Dere kurudu kuyu çöktü,
 Karanlık kalkınca korunun üzerinden
 Sabahlar uçtu bulutlar uçtu
 Dalların takırtısından gecenin
 Mavisi uçtu, yıldızları uçtu
 Gölge düşemeyince
 Yamaçtaki kulübenin duvarları yıkıldı
 Gizi kalkınca koru'nun yapraksız kurtsuz
 Düşler kurudu masal düştü

Öldürüm tarihinde ilk olarak
 Bir bıçak intihar etti
 Kendine doğru kıvrılarak
 Sapının damarlarını kesti

21 Kasım 1966

İki olay var ki
Doğum ve ölüm
İnsan en önemlilerini görmedi
İnsan ikisini de görmedi
Kendisinininki.

Gelecek'in sözlüğünde
Ölüm önce, doğum sonradır.

Gelecek'in ötesinde
Başka bir gelecek durmadadır.

Onun da tam tepesinde
Bir düzlük bulunmadadır

O düzlük'ün ortasında
Bir dağ dağlanır

Bir insan başı

İnsanlar hamam yapar
 Kimisi banyo yapar
 Kimi de banyo alır
 Sonra bir duş
 Yıkanırlar

İnsanlar apartman yapar
 İnsanlar han yapar
 Yıkar yenisini yapar
 Kiraya verir kiralanırlar

Musluklara çöp atmayınız
 Çöpler yolları tıkar

İnsanlar çeşit çeşit
 Kimi yer, kimi tıknır
 Kimi takar kimi takınır
 Kimi bakar, kimi bakınır

Kimi yıkar kimi yıkanır
 Kimi tıkar kimi tıkanır
 Kimi yakar kimi yakınır
 Kimi bakar kimi bakınır

Açacak ah açacak
 Ne çiçekler açacak
 O çiçekler açmazsa
 Bu böcekler solacak

Hey hey
 Dur dur

Dokuz gülüşle dokunmuştur
 Dokuz okuşla okunmuştur
 Neler neler yaşanmış önceden
 Sonrası da nedense unutulmuştur.

Kenarlarda küflenmiş
 Mangallarda küllenmiş
 Gürültüler içinde
 Pavyonlarda öflenmiş

Hey hey
 Dur dur

Birinci sarısı papatyaların
 Birinci kırmızısı gelinciklerin

Al al gelincikler var
 Bembeyaz bahçelerde

Kimi kimden sorulmuş
 Kimi neden solmuştur

Sen at mısın
Tepinen, hırçın, kavga eden
Çifteler mi atacaksın
Düşünmeden

Eskiden bile böyle olmazdı
Hakikat, realite, gerçek
Bu çukurları kim kazıyor, kim kazdı
Günden güne büyüyor her hendek

Bir at, ben de görüyorum
Durmuş bakıyor çukurun önünde
Düşünüyorum
38 tarihli bir tepenin üstünde

Bence, At bakacak ve üzülecek
Ya kendinden korkacak, ya kendinden
At ya çukura düşecek
Ya da ölecek korkudan

Bir duvar yapsalar
O duvara bir pencere açsalar
O pencereden baksalar
Bakanlar varsalar
Kendilerini bulsalar

Bunlar çalmasını da bilmezdi bizden önce
 Piyano keman gibi araçlar çalarlardı
 Göre göre çalmayı bizlerden öğrenince
 Yükselen gürültüler kapıya kadar vardı

Çalmayanın bir yüzü
 çalanın iki yüzü
 Çalmayanın bir yüzü yok
 yok bir yüzlüğü
 Çalanın yüzü yok var yüz bini

Çala çala biter kasa, biter mal
 Taş tuğla demir kalmaz gecikir yapı
 Çimento, çinko cam para pul çal
 Çala çala sonunda çalınır kapı

Çal bakalım daha ne kadar çalarsın
 Sende görüyorum kılıfı da var gibi
 Bana öyle geliyor nerelere bakarsın
 Bence o kılıf sana dar gibi

Çalmayanın bir yüzü, çalanın iki yüzü
 Millete selâm, çalmaya devam
 Üçü, beşi, beş yüzü, bin beş yüzü
 Mezbahaya gidiyor bir davar sürüsü

Bu şarkılar gözlerin
 Bütün ülke bir oldu
 Hocayı buldu sordu
 Bu karanlıklar gözlerin.

Kim sana yalnızlığını sevme derse
Ya döv onu, ya ona
Yalnızlığını sevme de

Anlarsan ölür anladığın
İstersen anla da gör
O ölmeyi isterse

Kim anlıyor musun derse
Ona sor
Anlıyor musun

Kimin söylemesi önünden giderse
Beklersen olmasını görürsün
Biriniz çıkıp biriniz inerse.

Boş kalırsa adına adım
Boş kalırsa ne demek
Yaşayor musun, bakalım.

Kim sana merhaba kaptan derse
Ona merhaba yolcu de
İstemediği olsun.

Ağlama,
Ağlamak
Biraz öteye kaçmaktır.

Ağlamak,
Hüzünle anlaşmak,
Ve kucaklaşmaktır.

Ağlamak
Sığınmaktır ne olsa,
Avuç açmaktır

Uzak da olsa, yakın da olsa
Biraz onu öteye itmektir.

Kişinin en kolay mutsuzluğu
Ağlamaktır, geçirir umutsuzluğu.

Daha zoru var, susmak zor
Susmak bir ağaç, dallarında,
Susmak, ağlamaları da tutuyor..

Yazdım
Yazdım da ne oldu

Yazmışlar
Sen ile ben okudu

Niçin andılar
Kim andı kim okudu

Biri bir şey söyledi
Söyleyen önce unuttu

Dinlemeyen biri vardı
İster misin o duydu
O oydu

Bundan böyle erişemezler
Ne benim senime
Ne de senin benime

Ben sen varken
Kalmam kendi kendime

Sana iyi sözler söylemem
Sen var ol derim
Sana değil sen'e

4de bir rüzgâr çıkar
 Uslu bulutlarını uyandırır yalnızlığın
 Dinlendirilmiş dağların ardından
 Rüzgâr sabah fırınlarınca iner
 Başlar çoğalması

Anlamalı gecelerin de içinden otomobil geçer
 Bana yağmur yağar, sankisizdir.

Benim gibi düşünürmüş bana
 Ama gene de beni anlamayormuş
 Ben onun ben gibi düşünmediğini biliyorum
 Onu anlıyorum

Ölülerim çoğalıyor
 Yokuşun inişi bitti
 Duvarlar yanaşıyor

Duvarları iten ne
 Gülüşlerde biten ne

Kedileri severken
 İçimde ürperen ne

Sıcak geliyor olmalı doğumlarda
 Düşünmek var iken başına, başınıza
 Gelecek-gelmeyecek-leri çocuğun
 Sizin ve ananın ve komşularda
 Ve oradan giderek, kurdun, kuşun, yurdun
 Çarşınıza, marşınıza, karşınıza.

Eski ilk davranışlar daha gelenek değil iken
 Siz yoktunuz okullarda okudunuz
 Tuttuklarını atalarınız iletti, belletti bize
 Nice olmayacak durumlara sokuldunuz
 Oysa birinin yaptığını bin kişi yinelerken
 Bin kişinin yaptığını yıkan biri vardı unuttunuz.

Yok, hayır, olmaz böyle sevmek, anlamak
 Eğilmek, öpmek, gülmek bu değil
 Aynı düğünlerde aynı evlilikler kutladınız
 Çiçek, kolonya, saygı mı, yas mıdır ağlamak
 Seyirci oranında ayılıp bayıldınız
 Yaşamak bu değil, ölmek bu değil.

Hep de aynı törenlerle gömülen ölümler
 Ölmeden yaşayanlarla yaşamadan ölenler
 Aynı toprağa aynı, olmaz
 Oyun hepsinde başka, gereği başka olmalı.

Sen ki aldandın
 Almanın vermenin rengine
 Vermek yerine

Almanın sesi yok
 Vermenin reğinde
 Var diyesine

Senden esen bende uğuldayana eşgin
 Sende uyuyan bende uyanana uygun
 Sende ölen bir şey var
 Bende ölene döngün, bende doğana dolgun
 Bir şey var, bir esin var, bir var var.

Bende yanana yangın
 Bende yanana karışt
 Ben yanana söngün
 Ben sönene döngün.

Ölümü erteleyen olaylar elli yıldan
 Ülkemi de beni de sana sensiz iletti
 Alışılmış gibiydi savaşlar barışlardan
 Akla bugün gelmeyen yarına bizi itti

Buluştuk daha önce varmayı sananlardan

Bu şarkılar çalınmasın
 Bir bayram vardı, anılarda
 Bayram, başlarken bitti.

Kalemini ver dediler önce
 Ceketini, gözünü, başını, bakışını
 Yolunu, kıyını, dağını, taşını
 Vermedim.

Şimdi var bir kalem
 Bir kâğıt
 Ve de bir adam
 Ben kimseye al demedim

Biz eksi anılardan geldik artı anılara

Unuttuklarımı bulsam
Ben bana yeter
Bu ortaya koyulanlar
Seni senden ediyor

Kabuklarını kırıyor
Çıkıyorsun

Üç a var(dı)
Üçünü de anlamaz
Tutar
Bir başka beni bana sorar(dı)

Üç o var
Üçünü de sor ona
Unutma seni konuşanlar
Başkalar(dı)

Ben sana kafa vermiştim
Boyuna eęip uzatma diye
Ne öne ne geriye

İçinde neler vardı
Akıl, düşünce, beyin
Gerekir demiřtim bir gün

Ben sana daha neler vermiştim
Yukarıdan aşağıya doğru
şimdi bulursan koru

O zaman da böyleydi
Elin iti, yerin otu
Kendini koruyan korudu

Sen şimdi boş bir kutu
Ben boş bir kutu buldum
Tařla doldurdum.

Ben bir şey anlatacaktım kime anlatacaktım
Ben bir yere gidecektim nereye gidecektim
Biri vardı yanımdaydı, kimdi o
Bana bir şeyler söylemiřti neler demiřti.

Yeniden durmayı öğren
Neşe ortamızda kalsın
Uzanma

Önce ile sonra arasında hür

Ben bağıyorum, kent duysun diye, biliyorum
Ama kent de bağıyor
Ayrı ayrı bir de o duyulsun diye

Öylesine aydınlık bir umutsuzluk içinde ki
Çünkü umutsuzluk bir aşamadır
Kendini doyuran bir açlık içinde

Türlü buluşlarla işlenen
Yalanlardan, çekimser yetersizliklerden
Tadı ve görüntüsü yoz bir sorumsuzluk içinde

Kendi kendinin adına başkaları olmuyor
Yaklaşmak yarıyı geçtikten sonra başlar
Eskisinin dışında yenisinin içinde

Varılınca anlamların başına, anlam da başlıyor
Önü aşılmıca, ardı ardından geliyor
Artık gerçek ne evet'in dışında, ne hayır'ın içinde.

Ben söz ederim aşkdan, töreden
 Aşklar, töreler sözlenir
 Sözler aşk olur, töreler töre
 Şiirlerimde
 Ben söyleyince.

Şiirin ne olduğunu bilen
 İnsanın ne olduğunu bilen

Neyin şiir olmadığını
 Olmadığını
 Neden
 İnsanın ne olmadığını
 İnsanın kim olmadığını
 Kimin insan
 İnsanın nasıl olmadığını
 Nasıl insan olmadığını
 Bilirim
 Sezgiden ve fazladan

Derim bazan bazı kişilere
 İçimden
 Siz, siz ikiniz
 Döndünüz dolaştınız çevresinde
 Aşk rezil ettiniz.

Sen hep öbürüne basıyorsun.

Sıfırdan otuz altı buçuğa
 Otuz altı buçuktan kırk yediye
 Kırk yediden unutmaya
 Unutmadan bu yana bizim ev.

Bizim evden o yana burası
 Buradan, oraya sana kadar
 Sana kadardan bir önceye ben
 Benden oraya sen
 Beriye.

Burada ölümün yanlış önemi
 O yandan dikenlerini kanatırcasına
 Bundan canı sıkılmayanın içtiği su
 Orada hiç unutmadığım.

Benim şiirlerim vardı
 Ben onları yazmadım
 Onlar beni kıskanırlardı
 Ben onları kıskanmadım

Senin şiirlerin vardı
 Sen onları umursamazdın
 Onlar seni yaşarlardı
 Sen onları yaşamadın

Ben yaptım, gördünüz
Siz yapmış kadar rahat ettiniz
Bu bir yaşam yoludur

Sizin düşündüğünüzü
Benim yaptığımı gördünüz.
Uyuyamamak buysa
Rahat uyumak
O dur.

Bana vermek istediniz
Anlamamazlığa vurdum
Bana sordunuz
Unutabilir misin dediniz
Bana baktınız
Ben sustum
Siz de sustunuz
Sonra çok güzel bir cevap vermiştim
Unuttunuz.

Bu taş bana düşmedi
Bu düş bana taş
Gel derim gel
Gel be arkadaş

Senin yokluğun benim yalnızlığımı yapmaz
Yalnızlığımı çoğaltır
Benim yokluğum benim yalnızlığımı yapmaz
Varlığımı anlatır.

*

Anlatan bir olum beni ilgilendirmez
Ben şimdi anlatsam
Kimse dinlemez.

*

Benim yalnızlığımı kim çoğaltırsa çoğaltsın
Sen varsın
Ben belki ölmüşümdür, o yolu bulmuşumdur.
Ben ölü oldukça sen hep doğarsın.

Ben tıkanıp kalırım bir duygu, bir düşüncede
Bir gürültüyümdür bakmasan da anlarsın
Değil ağlamak, kaçamaklı gülünce de
Arkasından ürkersin, sayısızca kaçarsın.

*

Senin yokluğun benim yalnızlığımı yapmaz
Yalnızlığımı anlatır
Benim yokluğum benim yalnızlığımı yapmaz
Varlığını çoğaltır.

*

Benim yokluğum senin yalnızlığını yapmaz
Yalnızlığını çoğaltır.

Sen fena yolcusun
 Yolculuğu kirlettin
 Dokunduğun kelimeleri
 Yıkamaktan yorgunum

Gözlerinin önünden geçtim
 Geldim kulaklarının önüne
 Yarın gidiyorum
 Soğuk hatıralar ülkesine

Bir kavgada seçtiğimiz yön
 Bizi karşı karşıya getirdi
 Sen o yanda ben bu yanda
 Kavgayı çoğaltıyoruz.

Sen nereden geldin
 Ben nereden
 Bir tepsinin başındayız şimdi
 Bütün başlangıçların doğusu
 Bir hayıra evet demeden

Telefon rehberine bakmasını bilmeyor
 Ay ışığında denize girmesini
 Sigara, kibrit, soba yakmasını bilmeyor
 Başlamasını bilmeyor bilmeyor bitirmesini
 Ayak yapmasını radyo çalmasını
 Dolmuşta oturmasını
 Midye dolmasını lâkerda almasını
 Ayakda durmasını.

Bura oraya uzak
Bundan olmasa gerek,
Kazılan kuyular, örülen çoraplar

Ora buradan yakın
Çevrenize bir bakın
Sevmemezlik olmaz bu kadar

Gelin derim
Birbirimizi sevelim
Kendimizi kendimize kadar

O zaman ışıyacak mı, hayır
Şimdi ışıyor mı, hayır
O kadar

Gelmesen önemli değil, gelsen önemli olurdu
Gelmemen benim büyük yalnızlığımı doldurdu.

Ben de gittim düşünmeden
Senin susmaların gibi
Sonunda saksılardaki çiçeklerin tümü soldu

Bendeki benle bendeki senin orantısı
Neyi verir
Bu gece kim ne doğacak kendine
Nasıl doğacak

Bir sen varsın sendeki
Kendini olduğunca göremeyen
Bir de sen var bendeki
Seni olmadığınca gören

Giden adını bilir;
Bilmelidir.
Gitmenin adını kalan bilir;
Unutmadan bilir.

Yolculuk zor bir öykü,
Çünkü
Ardında kor bir öykü.

En unutulmayacak bir yalan'ı
Ben kendime söyledim
Bir anda

Ya bu an gitsin
Tortusu yerinde kalsın

Ya da dursun
Anlamı bizden alsın

Objektif ölü bir gözdür
Ölmüşünü görür

Göz, görmüş bir objektiftir
Gördüğünü öldürür

Olumsuz ne kadar uzarsa
O kadar olumsuz
Olumlu ne kadar uzarsa

Basel şehrinde, pazarda
 Bir eşek anırıverdi
 Prens Mişkin'in kulağının ardında

Tüm eşeklere bir hal oluverdi
 Bundan bir adam, Dostoyevski
 Büyük bir yapıt çıkardı diye

Sonra çok eşek anırdı
 Yollarda, çarşıda, pazarda
 Sanki bir Mişkin aranırdı

Şimdi ne kadar eşek varsa
 (Ne kadar da çok varmış)
 Ortalarda anırmakta

Oysa iş ne prens Mişkin'deydi
 Ne eşeklerde, ne de pazarda
 Bütün iş o adamdaydı, o adamda

Ödemekten geliyor

Akşam başlayan tartışmanın
 Sonu sabaha kaldı

Görmüyordu, gör gör diye
Gezinirdi kendini, gör gör diye
Açıldı gözleri birden, gördü
Gözlerini yumdu kör diye

Bir kör ki, gözleri kapalı görüyor
Bir gözleri açık'ın göremediğini

Kör, görenlerin düşündüklerini görür
De..
Görenler körün gördüklerini düşünemez..
Neden.

Yitirmek korkusunu göze almak
Sevmeye eşit bir davranıştır
Bir ev, küçülür, büyür öbür evlerle
Oysa içinde ilk akla gelen yaşamaktır
Yaşanılır diye düşünürken düşüncelerle
Ölünür, beraber sevgilerle.

Sonuncu köyün sonuncu evi
 Sonuncu köyde sonuncu ev
 Sesin
 O evde yere en yakın insanın sesi
 Ne çaldımsa gözlerimle pencereden
 Siz yaşarken ayrık ayrık
 Yaşamalarınızın yanı sıra
 Bıktım dışıma gülümsemekten.
 Baktım gözlerimle pencereden
 Bıktım gözlerimle düşünmekten düşmekten

Sen bir dağsın, ben bir dağ
 Senin sesin aramızda
 Halka halka yankılar.
 Ama sende başka şeyler de var
 Dağlardan öte kalan

Senin sesin benim başımda rüzgâr
 (Senin sesin benim başımda esin)
 Ne önemi var söylediklerimin
 Başımızda dalga dalga yankılar
 Ama sende başka şeyler de var
 Yankılardan öte kalan

Senin sesin bana sengin
 Söylediklerimin de önemi var
 Sende kımıldayan bir şey var
 Bende kımıldayana sengin.

Bu gürültü neden
Sessizce sevmek ve yaratmak varken

Sessizce bilmek ve görmek varken
Bu gürültü neden

Sessizce üşümek ve olmak varken
Ölümlle yüz yüze yaşamak varken
Bu gürültü neden

Bir vapur sensiz geçmemeli aslında
Bulutlara bakıyorum
Onları görüşüm her zaman değildir
Ne dense

Her zaman geçen
Ya bensiz bir gemi
Ya da sensiz bir gemidir
Nedense

Susar dağlara bakarım, söz olur
Yıldızlara söylerim, göz olur
Ateşler yakar, dumanlara bakarım
Küllerini üflerim, toz olur

Onu sana söylediler, o vardı
 Sen onun sana kendiliği
 O sana onun sendenliği
 Maviliğin içinde yağdı
 Ve senin seninliğin kadardı

Dağın ardı, dır, dağın ardı
 Oraya da yağmur yağdı
 Sanki hep geceydi yol, gece, duvar
 Şaşırdılar ilk şaşıran kadar
 İlk şaşıran o kadar vardı

Bana hiç sormadılar
 Hiç sormadılar bana sonra
 Yağmur yağıyorken, uyuyorlardı
 Gidilmeyen yer kadar çeken
 Sularda kara benekler vardı

Beyaz bir yağmur yağıyordu
 Mavi saçlarına, seninleyin
 Beyaz yağmur değilde senin
 Mavi saçlarına onun bu kıyı
 Yağan yağmur, karşıdan

Beyaz mavi, beyaz mavi yağan
 Bir yağmur saçlarına onun
 Sana söylediği senin karşıdan
 Bu kıyıda yağışın geliyordu
 Sana onu, onu sana anlatan

Beyaz onu sana mavi söyledi
 Sana onu mavi beyaz
 Bu kıyı onun sana bakışından
 Geliyordu saçlarına yağmur
 Senin ona bu karşı kıyıda kıyı karşıdan

Susmak ilk ölümdür
 Saklama
 Saklanma

Seni yaratmak içindi
 Ona ölmeyecektin
 Ona ölmeyecektin
 Ona öldüğünü göstermeyecektin

Susmak ilk ölümü
 Güzelliğin bağırdığı yerde iyilik susar
 Güzelliğin bağırdığı yerde akıl susar
 Güzelliğin bağırdığı yerde düşünce susar
 Güzelliğin bağırdığı yerde herşey susar
 Bunu bilen var bir de anlamak

Güzellik ne kadar bağırırsa o kadar susar
 Bunu dinleyen çok
 Ya anlamak

Belki en büyük aldanişın duruyor bana
 Üstünde geçmiş yılların izni
 Kendinden beri geçmiş
 Yılların izni
 Ne kadar izin varsa verilmemiş
 Alnında ne kadar yıl varsa
 Çizilmiş çizilmemiş
 Tümünün izni

Doğmak
Başlamamış gibi
Yaşamak
Yaşamamış gibi

Ve sonra ölmeden önce
Unutmak
Bitmeyecekmiş gibi

Anmamak
Bilmek ama kıskanmamak
Gün olup anlatılanı
Gün olup anlatanı
Anmak

Anlatamamak diye bir şey yoktur
Çünkü anlamazlar
Ama anlarlar er geç anlarlar
Bir kişi saklar
Bir kişi gelir açar yürekleri
Bir şamar atar
Bin kişi konuşmaya başlar
O bir kişi susar ve bakar

Ya tırmanırsınız
Ya da tırmanırılar
İkisi de bağlıdır
Bir şeye
Bir kişiye
Bir işe

Bunları bilmektedir bilmektir
Yıkılmayacak

Anlarsınız saklarlar
Susarsınız korkarlar

Anlamazlar mı, hem de nasıl
Öyle bir anlarlar
Ki

Şarkılardan gürültüler seriyoruz
Masa örtülerimizin çiçeklerine
Seviyoruz unutturcasına kendimizi
Yakıp yıkıyoruz geceye çeviriyoruz
Gündüzü geceye deviriyoruz
Geceyi gündüze çevireceklerine

Gemi kaptanların elinden çıkıyor.

Bir havada bir kuş uçtu
Göklerde vuruldu kaldı
Resim gibi göklerin duvarına

Ölüm yavaş yavaş içerden başlar
Biter başkalarında

Benim bir bilmemezliğim oldu, yaşadığım çağda bir sanatçı olurken.

Eşgil çağımızdaki çevrenin ve eleştiricilerin birdenbire ötelere geçip ulaştım.

Büyümek, en güçlü düşmesidir insanın doğadan.

Kesin konuşmak için bir şeyi az bilmek yeter.

Yaşamak bir an içinde.

Satılan mal geri verilmez.

28.11.1980

SON ŞİİRLER

Gözlem geceye sığmaz
 Özlemin geceye sığmaz
 Yıldızlara bakan kim
 Hangisi benim

Hastahannede
 Veya
 Hapishannede
 Hayatını yazma!
 Sonunu bir merak eden çıkabilir

Hastahannede her gece insan
 Birkaç yaşam yitirebilir ya da yaşayabilir
 Hapishannede ise her sabah

Anı yazmak ya da anlatmak
Bir savaş sürerken
Eski bir savaşı anlatmak gibi bir şeydir

Gemiler geçiyor, sanki şakacıktan
Gidiyorlar mı, geliyorlar mı belli değil
Kuşlar uçuyorlar mı düşüyorlar mı belli değil
Düşe kalka mırıldanmalarla
Ölüyorlar mı yaşıyorlar mı
Belli değil

